

C/2025/6534

4.12.2025

POKYNY KOMISE

Sdělení Komise: pokyny týkající se způsobu, jak mají být v praxi uplatňovány definice míst zařízení, provozoven a zařízení stanovené v čl. 13 písm. h) nařízení o portálu průmyslových emisí (nařízení (EU) 2024/1244)

(Text s významem pro EHP)

(C/2025/6534)

Účelem tohoto sdělení Komise je pomoci vnitrostátním orgánům s uplatňováním nařízení (EU) 2024/1244. K závaznému výkladu práva Unie je příslušný pouze Soudní dvůr Evropské unie.

Tyto pokyny vypracovala Evropská agentura pro životní prostředí s podporou svého Evropského tematického střediska pro lidské zdraví a životní prostředí. Komise by ráda ocenila cenné příspěvky členů a pozorovatelů expertní skupiny pro regulaci portálu průmyslových emisí, kteří se v průběhu celého tohoto projektu aktivně zapojovali a poskytovali neocenitelné informace, a to i v rámci workshopů a písemných konzultací.

OBSAH

Shrnutí	4
1. Úvod	4
2. Zeměpisná hierarchie	5
3. Definice	7
3.1 Místo zařízení	7
3.2 Provozovna	8
3.3 Zařízení	9
3.4 Část zařízení	10
4. Jak klasifikovat jednotky pro účely ohlašování podle nařízení o portálu průmyslových emisí	10
4.1 Jak identifikovat průmyslové místo pro ohlašování podle nařízení o portálu průmyslových emisí	11
4.2 Jak identifikovat provozovnu pro účely ohlašování podle nařízení o portálu průmyslových emisí	12
4.3 Jak identifikovat zařízení pro účely ohlašování podle nařízení o portálu průmyslových emisí	12
4.3.1 Stacionární technická jednotka	13
4.3.2 Přímou související činnosti	15
5. Příklady z odvětví	16
5.1 Odvětví energetiky	16
5.2 Odpadové hospodářství	18
5.3 Rafinerie a petrochemický závod	19
5.4 Farmaceutické místo	20
5.5 Vypouštění vody z více zařízení na stejném místě	22
5.6 Zařízení pro intenzivní chov drůbeže nebo prasat a jatka	24
5.7 Odvětví a činnosti nespádající pod směrnici o průmyslových emisích	25
5.7.1 Střední spalovací zařízení	25
5.7.2 Podpovrchová těžba a související činnosti včetně těžby ropy nebo plynu na moři nebo na souši (v případě, že nejsou zahrnuty v příloze I směrnice o průmyslových emisích)	25
5.7.3 Povrchová těžba a těžba v lomech (v případě, že není zahrnuta v příloze I směrnice o průmyslových emisích a je-li rozsah oblasti, v níž těžební práce skutečně probíhají, 25 hektarů)	25

5.7.4	Čistírny městských odpadních vod (o kapacitě 100 000 populačních ekvivalentů nebo vyšší) ...	28
5.7.5	Akvakultura založená na výkrmu s roční produkční kapacitou vyšší než 500 tun	28
5.7.6	Zařízení na stavbu a/nebo demontáž lodí a nátěr lodí nebo odstraňování nátěru z lodí o kapacitě pro lodě délky 100 m nebo více	30
5.7.7	Elektrolýza vody pro výrobu vodíku v průmyslovém měřítku – zařízení, která nespadají do oblasti působnosti přílohy I směrnice o průmyslových emisích	30
6.	Závěr	30

Seznam zkratk

Zkratka	Název
CID	prováděcí rozhodnutí Komise
CCGT	plynová turbína s kombinovaným cyklem
DAA	přímo související činnost
EEA	Evropská agentura pro životní prostředí
E-PRTR	evropský registr úniků a přenosů znečišťujících látek
IED	směrnice o průmyslových emisích a emisích z chovu hospodářských zvířat
IEPR	nařízení o portálu průmyslových emisí
INSPIRE	Infrastruktura pro prostorové informace v Evropě
LCP	velké spalovací zařízení
MCP	střední spalovací zařízení
MCPD	směrnice o středních spalovacích zařízeních
EHK OSN	Evropská hospodářská komise OSN
WI	(spolu)spalování odpadu
ČOV	čistírna odpadních vod

SHRNUTÍ

Podle čl. 13 písm. h) nařízení (EU) 2024/1244 (dále jen „nařízení o portálu průmyslových emisí“ nebo „IEPR“) má Komise, již je nápomocna Evropská agentura pro životní prostředí, po konzultaci s členskými státy, vypracovávat a pravidelně aktualizovat pokyny na podporu provádění tohoto nařízení. Tyto pokyny stanoví způsob, jak mají být v praxi uplatňovány definice míst zařízení, provozoven a zařízení stanovené tímto nařízením.

Poskytují rámec pro přesné a konzistentní ohlašování environmentálních údajů z průmyslových míst v EU. Jejich cílem je pomoci objasnit: i) definice pojmů „místo“, „provozovna“ a „zařízení“ uvedených v nařízení Komise (EU) č. 1089/2010 ⁽¹⁾ (Infrastruktura pro prostorové informace v Evropě (nařízení INSPIRE)) jejich sladěním s definicemi v nařízení o portálu průmyslových emisí a ii) definice zařízení ve směrnici o průmyslových emisích (směrnice IED) 2010/75/EU ve znění směrnice (EU) 2024/1785 ⁽²⁾. Dokument vysvětluje, jak tyto definice zapadají do hierarchické struktury ohlašování, kterou vyžaduje rámec nařízení INSPIRE pro sdílení prostorových dat.

Klíčové části zahrnují pokyny týkající se: i) identifikace míst, provozoven a zařízení; ii) popisu technických a provozních souvislostí mezi průmyslovými jednotkami a iii) stanovení toho, kdy by mělo být více zařízení považováno za jednu provozovnu. Dokument se rovněž zabývá „přímo souvisejícími činnostmi“, které by měly být zohledněny při ohlašování emisí z určitého zařízení.

Tyto pokyny uvádějí různé příklady, které osvětlují, jak správně ohlašovat emise podle nařízení o portálu průmyslových emisí. Nejsou však vyčerpávající a nezahrnují všechny možné případy. Je na příslušném ohlašujícím orgánu v každém členském státě, aby tyto pokyny uplatňoval s přihlédnutím ke svým vnitrostátním podmínkám.

1. ÚVOD

Nařízení o portálu průmyslových emisí ⁽³⁾ bylo přijato 24. dubna 2024 a nahrazuje nařízení o evropském registru úniků a přenosů znečišťujících látek (E-PRTR) ⁽⁴⁾. Zavádí integrovaný registr úniků a přenosů znečišťujících látek na úrovni EU, a provádí tak Protokol Evropské hospodářské komise OSN (EHK OSN) o registrech úniků a přenosů znečišťujících látek ⁽⁵⁾, běžně označovaný jako protokol o PRTR nebo Kyjevský protokol. První ohlašování podle tohoto revidovaného nařízení proběhne v roce 2028, kdy členské státy budou Komisi ohlašovat údaje o únicích a přenosech, využití zdrojů a další kontextové informace z průmyslových zařízení, která spadají do oblasti působnosti tohoto nařízení za ohlašovací rok 2027.

Nařízení o portálu průmyslových emisí přináší oproti E-PRTR změnu úrovně ohlašování úniků, která se přesunula z úrovně provozovny (která může zahrnovat jedno nebo více zařízení) na úroveň zařízení. To umožní lepší sladění a soudržnost se směrnici o průmyslových emisích (IED) 2010/75/EU, ve znění směrnice (EU) 2024/1785 ⁽⁶⁾ (směrnice o průmyslových emisích a emisích z chovů hospodářských zvířat (IED)), která reguluje průmyslové emise prostřednictvím udělování povolení pro zařízení. Nařízení o portálu průmyslových emisí tak může lépe podporovat cíle a provádění směrnice o průmyslových emisích a umožnit hodnocení účinnosti této směrnice. Při přípravě těchto pokynů byl zohledněn sborník nazvaný *Answers Given by DG Environment on the Implementation of the Industrial Emissions Directive – Chapter 1* (Odpovědi GR pro životní prostředí k provádění směrnice o průmyslových emisích – kapitola 1) ze dne 18. ledna 2019 ⁽⁷⁾.

Očekává se, že přechod na ohlašování na úrovni zařízení bude mít omezený dopad na ohlašování úniků z většiny průmyslových činností, u nichž provozovna zahrnuje jen jedno zařízení. V jiných složitějších a komplexnějších situacích bude třeba poskytnout pokyny a doporučení, jak reagovat na změnu struktury ohlašování a jak v praxi uplatňovat definice míst, provozoven a zařízení vymezené v nařízení o portálu průmyslových emisí. Vypracováním těchto pokynů byla pověřena Komise podle čl. 13 písm. h) nařízení o portálu průmyslových emisí, přičemž nápomocna jí byla Evropská agentura pro životní prostředí (EEA) a členské státy byly také konzultovány.

⁽¹⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A02010R1089-20231119>.

⁽²⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A02010L0075-20240804>.

⁽³⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A32024R1244&qid=1716560231787>.

⁽⁴⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=celex%3A32006R0166>.

⁽⁵⁾ https://unece.org/DAM/env/pp/prtr/Protocol%20texts/PRTR_Protocol_e.pdf.

⁽⁶⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A02010L0075-20240804>.

⁽⁷⁾ https://circabc.europa.eu/ui/group/06f33a94-9829-4eee-b187-21bb783a0fbf/library/cbcfa4fc-cb8e-4cd7-bf7a-cbba10c28fb4?p=1&n=10&sort=modified_DESC.

Cílem těchto pokynů je splnit tento požadavek tím, že: i) uvádějí příklady toho, co je místo, provozovna a zařízení; ii) uvádějí příklady vztahů mezi provozovnami a zařízeními specifických pro dané odvětví a iii) poskytují doporučení ohledně jejich uplatňování a zpracovávání pro účely ohlašování průmyslových emisí. Klíčovým cílem tohoto dokumentu je zajistit, aby průmysloví provozovatelé a příslušné orgány členských států chápali pojmy „provozovna“ a „zařízení“ v souvislosti s ohlašováním podle nařízení o portálu průmyslových emisí stejně. Díky tomu se zajistí větší konzistentnost a přesnost vykazovaných údajů.

V pokynech jsou uvedeny různé příklady, které mají pomoci s ohlašováním podle nařízení o portálu průmyslových emisí. Nejsou však vyčerpávající a nezahrnují všechny možné případy. Je na příslušném ohlašujícím orgánu v každém členském státě, aby je uplatňoval s ohledem na vnitrostátní podmínky.

Tyto pokyny mají následující strukturu:

- oddíl 2 popisuje hierarchické úrovně ohlašování v rámci průmyslových výrobních míst,
- oddíl 3 definuje jednotlivé hierarchické úrovně,
- oddíl 4 vysvětluje, jak identifikovat místa, provozovny a zařízení pro účely ohlašování podle nařízení o portálu průmyslových emisí, a uvádí podrobnosti o technických jednotkách a technických souvislostech,
- oddíl 5 uvádí několik příkladů vztahů mezi provozovnou a zařízením,
- oddíl 6 obsahuje závěrečné poznámky a seznam zdrojů pro další poradenství.

Prováděcím rozhodnutím Komise (EU) (EU) 2018/1135 ⁽⁸⁾ byl zřízen Unijní registr průmyslových míst a tyto pokyny mají doplnit příručku „Manual for Reporters for the EU Registry on Industrial Sites“ (Příručka pro ohlašovatele do Unijního registru průmyslových míst) ⁽⁹⁾ a její případné následné aktualizace. Tato příručka obsahuje všechny základní informace, které popisují, jak by měli průmysloví provozovatelé ohlašovat příslušné toky údajů stanovené v nařízení o portálu průmyslových emisí a ve směrnici o průmyslových emisích z chovů hospodářských zvířat (směrnice o průmyslových emisích). Tyto pokyny lze sice použít jako samostatný dokument, ale doporučuje se je používat společně s Příručkou pro ohlašovatele do Unijního registru průmyslových míst.

Tyto pokyny se nevztahují na agregační pravidla platná pro chov drůbeže a prasat, která jsou stanovena v článku 70b revidované směrnice o průmyslových emisích. Jak je uvedeno v čl. 70b odst. 2 směrnice o průmyslových emisích, Komise po konzultaci s členskými státy EU zveřejní zvláštní pokyny „týkající se kritérií, podle kterých lze různá zařízení považovat za jeden celek“ v tomto odvětví podle čl. 70b odst. 1 směrnice o průmyslových emisích.

2. ZEMĚPISNÁ HIERARCHIE

Hierarchické ohlašování v rámci průmyslových výrobních míst, které se vyžaduje podle nařízení o portálu průmyslových emisí a prováděcího rozhodnutí Komise (EU) (EU) 2018/1135, vychází z nařízení INSPIRE (Infrastruktura pro prostorové informace v Evropě) ⁽¹⁰⁾ a zahrnuje uspořádání a prezentaci informací o průmyslových činnostech strukturovaným způsobem. Cílem nařízení INSPIRE je vytvořit harmonizovaný rámec pro sdílení prostorových dat v Evropě včetně dat týkajících se environmentálních a průmyslových aspektů. Průmyslová výrobní místa jsou rozdělena do kategorií na základě jejich typu, činností a dopadů na životní prostředí. Tato hierarchická struktura obvykle zahrnuje různé úrovně, které umožňují ohlašování různých typů informací, jako je umístění místa zařízení, výrobní procesy a údaje o emisích. Tento přístup usnadňuje konzistentní integraci dat z různých zdrojů, což umožňuje komplexní prostorovou analýzu, přeshraniční srovnání a informované rozhodování o environmentálních politikách a průmyslové regulaci.

⁽⁸⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018D1135&from=CS>.

⁽⁹⁾ Poslední verze k 19. prosinci 2024: https://cdr.eionet.europa.eu/help/euregistry/Documents/EU%20Registry_Manual%20for%20Reporters_v1.12.pdf.

⁽¹⁰⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A02010R1089-20231119>, příloha IV, oddíl 8.2.

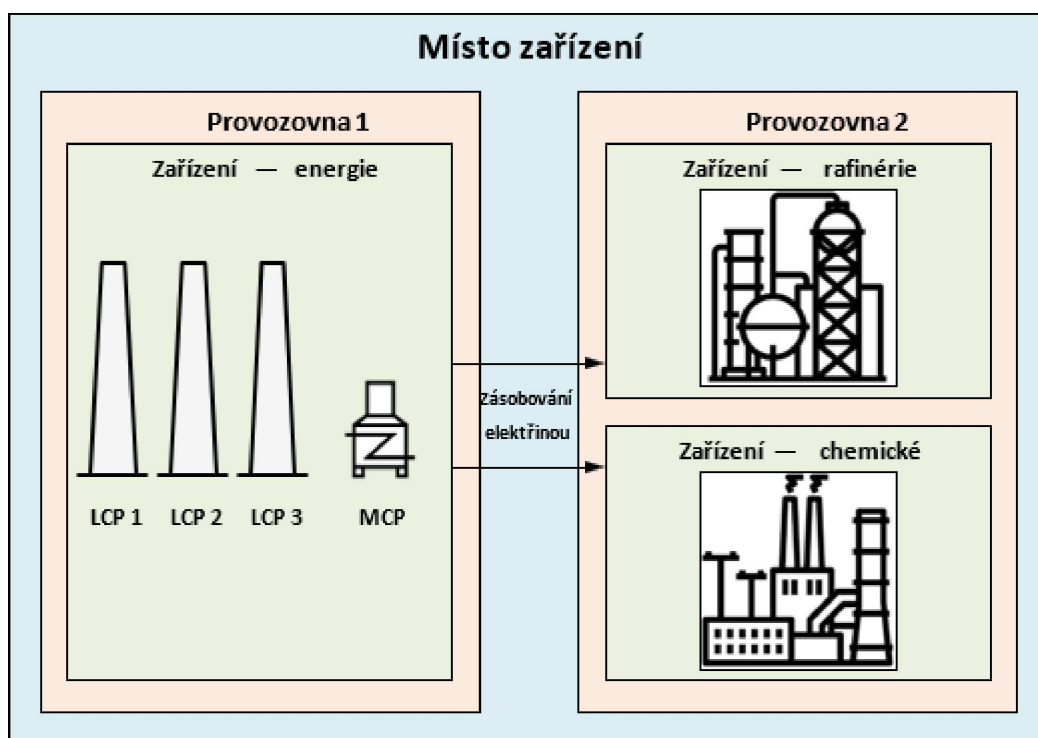
Datová struktura nařízení INSPIRE definuje hierarchické vrstvy v rámci průmyslových výrobních míst na základě jejich zeměpisných vztahů:

- výrobní místa,
- výrobní provozovny,
- výrobní zařízení,
- části výrobního zařízení.

Obrázek 2.1 ilustruje tuto hierarchii, jakož i scénář, ve kterém spolu elektrárna v provozovně 1 a rafinérie a chemický závod v provozovně 2 po technické stránce souvisejí. Navzdory tomu, že tyto provozovny spolu po technické stránce souvisejí (tj. vzhledem k zásobování energií, které je vyznačeno šipkami) jsou provozovány různými fyzickými nebo právními osobami, a proto jsou samostatnými provozovnami – oddělenými podle provozovatele (jak to vyžaduje definice „provozovny“ v nařízení o portálu průmyslových emisí, viz oddíl 3.2). Různé kombinace provozovny, zařízení a technické souvislosti jsou podrobně popsány v oddíle 4.

Obrázek 2.1

Jednoduchý schématický diagram průmyslového místa

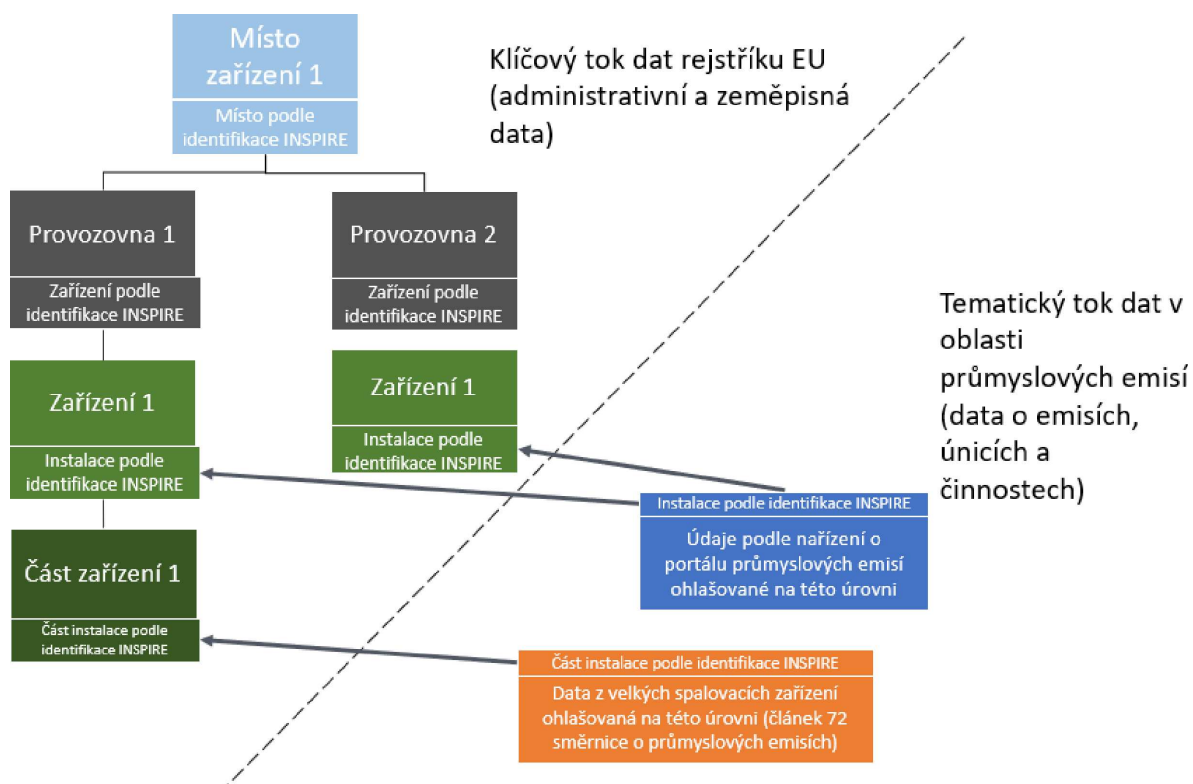

Protokol PRTR vyžaduje ohlašování průmyslových činností v jeho působnosti na úrovni provozovny a definuje provozovnu v souladu s nařízením INSPIRE. Nařízení o portálu průmyslových emisí vyžaduje, aby provozovatel podával zprávy na úrovni zařízení, které lze sledovat na úrovni provozovny; bude-li i nadále pokračovat v identifikaci provozovny nadřazené jednotlivým zařízením, zajistí se kontinuita s historickými časovými řadami (vykazovanými v rámci E-PRTR) obsahujícími informace o emisích a přenosech na úrovni zařízení. Nařízení o portálu průmyslových emisí vyžaduje rovněž ohlašování nadřazeného místa zařízení, které obsahuje provozovnu a jedno nebo více zařízení. Ačkoli se tedy nařízení o portálu průmyslových emisí nyní zaměřuje na ohlašování informací o životním prostředí týkajících se zařízení, důležitým požadavkem i nadále zůstává možnost prezentovat údaje na úrovni provozovny a na úrovni místa zařízení.

Obrázek 2.2 znázorňuje navrhované nové toky údajů pro ohlašování administrativních, zeměpisných a tematických informací podle nařízení o portálu průmyslových emisí. Většina provozoven, které v roce 2022 podávaly hlášení do Unijního registru průmyslových míst, má jednoznačný vztah se zařízením podle směrnice o průmyslových emisích (např. provozovna 1 obsahuje zařízení 1), přičemž existují i provozovny, které mají více než jedno zařízení. Je třeba poznamenat, že zařízení podle směrnice o průmyslových emisích může obsahovat také část zařízení.

Obrázek 2.2

Toky údajů o průmyslových emisích

3. DEFINICE

V tomto oddíle jsou obsaženy definice místa zařízení, provozovny, zařízení a části zařízení uvedené v nařízení o portálu průmyslových emisí.

3.1 Místo zařízení

Oddíl 8.2.4 přílohy IV nařízení INSPIRE definuje výrobní místo jako „veškeré pozemky nacházející se v určité zeměpisné poloze, kde je výrobní zařízení umístěno nebo má být umístěno. Zahrnují veškerou infrastrukturu, vybavení a materiál.“ Nařízení o portálu průmyslových emisí uvádí, že místem se rozumí „zeměpisné umístění zařízení a provozovny“ (viz obrázek 2.1).

Příručka pro ohlašovatele do Unijního registru průmyslových míst⁽¹⁾, kterou vydala Evropská agentura pro životní prostředí (EEA) a která ohlašujícím zemím pomáhá s předkládáním údajů, objasňuje, že místo zahrnuje jeden nebo více průmyslových areálů, kde činnosti vykonávají různí provozovatelé souvisejících provozoven a zařízení. Pro identifikaci místa musí být splněna následující kritéria:

- **Zeměpisná blízkost:** Provozovny a jejich zařízení musí být fyzicky na stejném místě. Skutečnost, že je místo rozděleno fyzickou překážkou, jako je například silnice, železnice nebo řeka, však automaticky neznamená, že se jedná o dvě oddělená místa.
- **Související činnosti:** Pokud má být do jednoho místa zahrnuto více provozoven nebo zařízení, musí být všechny propojeny na základě technické souvislosti nebo musí spolupracovat za společným účelem (např. provozovna zabývající se montáží automobilů a související provozovny v dodavatelském řetězci výroby automobilů na stejném místě).

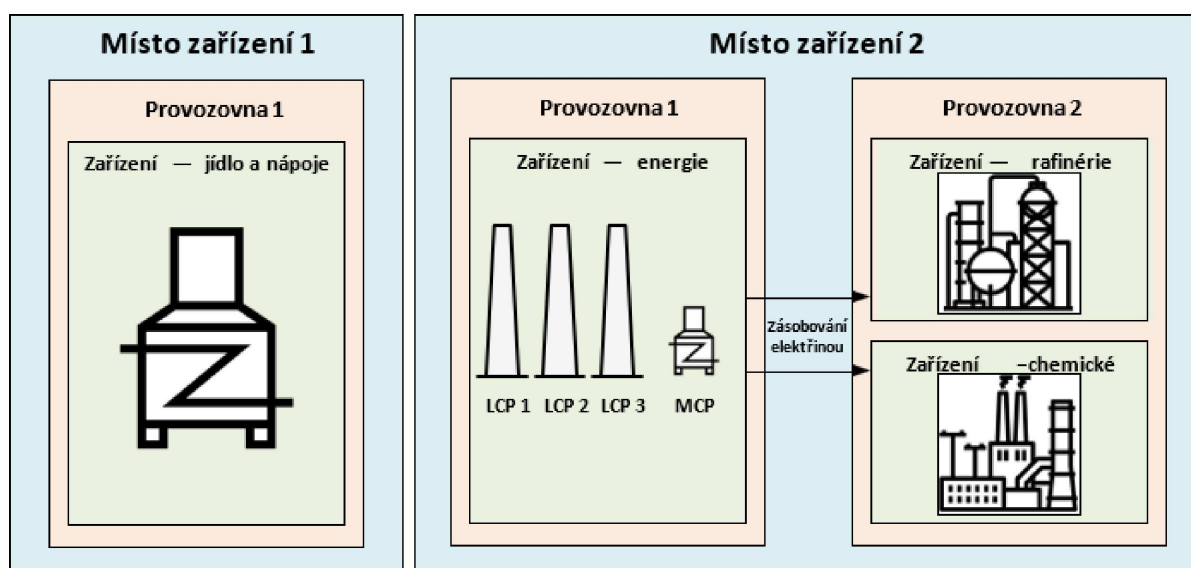
⁽¹⁾ https://cdr.eionet.europa.eu/help/eptr_lcp/Documents/E-PRTR-LCP%20Manual%20for%20reporters%20v1.6.pdf.

- **Nerespektování vlastnictví:** Vlastnictví samo o sobě nehraje při definování místa žádnou roli, tj. místo může zahrnovat více provozoven (s různými vlastníky/provozovateli), pokud spolu souvisejí tak, jak je uvedeno ve výše uvedeném kritériu.
- **Nerespektování územního plánování:** Na jednom souvislém pozemku, který je podle územního plánu určen pro průmyslovou činnost, může být umístěno více míst zařízení. V případě potřeby je třeba tato místa rozlišovat pomocí kritéria uvedeného ve druhé odrážce výše.

Obrázek 3.1 znázorňuje situaci, kdy tři sousedící provozovny tvoří dvě místa zařízení, protože mezi oběma těmito místy nejsou sdíleny žádné související činnosti. Na místě zařízení 1 se nachází výrobní provozovna na výrobu potravin a nápojů, kterou provozuje nezávislá pivovarnická společnost; na místě zařízení 2 se nacházejí dvě provozovny, které mají různé provozovatele, ale jejich činnosti spolu souvisejí.

Obrázek 3.1

Jednoduchý schématický diagram dvou průmyslových míst

3.2 Provozovna

Oddíl 8.2.1 přílohy IV nařízení INSPIRE definuje výrobní provozovnu jako „jedno nebo více zařízení na stejném místě, které jsou provozovány stejnou fyzickou nebo právnickou osobou a které jsou navrženy, vyrobeny nebo nainstalovány tak, aby sloužily konkrétním výrobním nebo průmyslovým účelům, včetně veškeré infrastruktury, vybavení a materiálů“.

Podle čl. 3 bodu 2 nařízení o portálu průmyslových emisí se provozovnou rozumí „jedno nebo více zařízení nebo jejich části, které se nacházejí na tomtéž místě a které provozuje stejná fyzická nebo právnická osoba“. Je třeba i nadále zachovat a používat pojem provozovny, i když se ohlašování tematických údajů bude provádět na úrovni zařízení. Mezi hlavní příčiny patří:

- dodržování protokolu PRTR,
- soulad s čl. 5 odst. 1 písm. a) nařízení o portálu průmyslových emisí, podle něhož musí evropský portál průmyslových emisí od roku 2028 umožňovat uživatelům vyhledávat a stahovat údaje podle provozovny,
- soulad s nařízením INSPIRE,
- soulad s historickými časovými řadami údajů, které byly dříve ohlašovány v rámci registru E-PRTR.

Podle nařízení o portálu průmyslových emisí musí být každá provozovna ohlašována samostatně včetně informací o provozovateli, zeměpisných souřadnicích, názvu a funkci, bez ohledu na to, zda se na místě zařízení nachází: i) jedna provozovna s jedním zařízením; ii) jedna provozovna s více zařízeními (např. chemický závod a jednotka na výrobu energie se stejným provozovatelem) nebo iii) více provozoven (s různými provozovateli) s jedním nebo více zařízeními (např. tři chemické závody s různými provozovateli, samostatně provozovaná čistírna odpadních vod a elektrárna obsluhující celé místo zařízení). Každá provozovna musí být ve všech případech ohlašována samostatně s vlastními specifickými údaji a stejným identifikátorem nadřazeného místa zařízení.

Podle nařízení o portálu průmyslových emisí je provozovna definována na základě činností, za které odpovídá provozovatel v daném místě zařízení. Právní definice „provozovatele“ která je uvedena v čl. 3 bodě 15 směrnice o průmyslových emisích a odkazuje na ni čl. 3 bod 8 nařízení o portálu průmyslových emisí, zní „fyzická nebo právnická osoba, která zařízení, spalovací zařízení, zařízení na spalování odpadu nebo zařízení na spoluspalování odpadu zcela nebo zčásti provozuje nebo řídí, nebo pokud tak stanoví vnitrostátní právo, na kterou byla přenesena rozhodující hospodářská pravomoc nad technickou funkcí zařízení“. Provozovatel je odpovědný za všechny činnosti podle nařízení o portálu průmyslových emisí a podle směrnice o průmyslových emisích v dané provozovně. Kdo je vlastníkem pozemku, je irrelevantní, pokud se daná osoba nepodílí na provozu dané provozovny.

Provozovatelem (který si může zařízení pronajímat od vlastníka nebo být sám vlastníkem) je často právnická osoba uvedená v příslušném povolení (viz rámeček 3.1). V případě zařízení podle směrnice o průmyslových emisích, které má více provozovatelů, na něž se vztahuje jediné povolení (někdy označované jako „rámcové“ povolení), je podle nařízení o portálu průmyslových emisí třeba identifikovat více provozoven a zařízení v souladu s povinnostmi jednotlivých provozovatelů. Aby se usnadnila analýza tlaků těchto provozoven na životní prostředí, měly by být ohlašovány v rámci jednoho a téhož nadřazeného místa zařízení. Je třeba uvést, že povolení není třeba skutečně rozdělovat; uvedené „virtuální rozdělení“ slouží pouze pro účely ohlašování podle nařízení o portálu průmyslových emisí. Další podrobnosti jsou uvedeny v oddíle 4.2.

3.3 Zařízení

Nařízení INSPIRE odkazuje v oddíle 8.2.2 přílohy IV na technické jednotky, jako jsou např. stroje, přístroje, zařízení nebo vybavení umístěné na místě nebo připojené za účelem použití, jako na jednotlivá zařízení nebo výrobní linky v rámci průmyslové provozovny, kde se provádějí konkrétní procesy nebo činnosti. Tyto jednotky jsou obvykle součástí většího průmyslového místa a jsou charakterizovány svými funkcemi, procesy a emisemi. Zařízení se může skládat z jedné nebo více technických jednotek (např. reaktorů, pecí nebo motorů), které společně plní určitou funkci.

Definice zařízení podle nařízení o portálu průmyslových emisí a podle směrnice o průmyslových emisích jsou nyní téměř totožné. Jediný rozdíl spočívá v tom, že směrnice o průmyslových emisích v čl. 3 bodě 3 odkazuje na přílohy I, Ia a VII směrnice o průmyslových emisích, zatímco nařízení o portálu průmyslových emisí v čl. 3 bodě 1 odkazuje na přílohu I nařízení o portálu průmyslových emisí, která zase odkazuje na přílohy I a Ia směrnice o průmyslových emisích. Proto je definice zařízení použitá v těchto pokynech definicí podle nařízení o portálu průmyslových emisí, která zahrnuje i definici uvedenou ve směrnici o průmyslových emisích, s výjimkou činností uvedených v části 1 přílohy VII směrnice o průmyslových emisích (zařízení a činnosti používající organická rozpouštědla, protože nemusí být nutně součástí přílohy I nebo Ia směrnice o průmyslových emisích).

Rámeček 3.1: Definice zařízení použitá v těchto pokynech

Definice zařízení použitá v těchto pokynech odpovídá definici uvedené v nařízení o portálu průmyslových emisí, která zahrnuje stejný rozsah jako definice uvedená ve směrnici o průmyslových emisích, ale nezahrnuje činnosti uvedené v části 1 přílohy VII směrnice o průmyslových emisích. Definice zařízení podle nařízení o portálu průmyslových emisí nemá za cíl upřesnit, jak se určují zařízení podle směrnice o průmyslových emisích nebo jak by se měly uplatňovat závěry o nejlepších dostupných technikách (BAT). Nařízení o portálu průmyslových emisí slouží především jako ohlašovací mechanismus, zatímco směrnice o průmyslových emisích poskytuje regulační rámec pro určování zařízení pro účely povolování a uplatňování závěrů o BAT. Nařízení o portálu průmyslových emisí navíc zavádí pojem „provozovna“, který se ve směrnici o průmyslových emisích nevyskytuje. To vede k tomu, že situace, kdy více provozovatelů spravuje části téhož zařízení (např. v rámcových povoleních, jak je uvedeno v oddíle 3.2), je ohlašována jako více provozoven, z nichž každá obsahuje jedno nebo více zařízení.

Ačkoli jsou nyní do nařízení o portálu průmyslových emisí zahrnuty všechny činnosti uvedené v přílohách I a Ia směrnice o průmyslových emisích, zahrnuje nařízení o portálu průmyslových emisí i další následující činnosti:

- střední spalovací zařízení (MCP) ⁽¹³⁾ (pokud se na ně nevztahuje příloha I směrnice o průmyslových emisích jako na technickou jednotku nebo přímo související činnost (viz kapitola 4.3.2)) o jmenovitém tepelném příkonu nejméně 20 MW a nižším než 50 MW,
- podpovrchovou těžbu a související činnosti včetně těžby ropy nebo plynu na moři nebo na souši (v případě, že nejsou zahrnuty v příloze I směrnice o průmyslových emisích),
- povrchovou těžbu a těžbu v lomech (v případě, že není zahrnuta v příloze I směrnice o průmyslových emisích), pokud je rozsah oblasti, v níž těžební práce skutečně probíhají, 25 nebo více hektarů,

⁽¹³⁾ Spalovací zařízení provádějící činnosti uvedené v článku 2 směrnice (EU) 2015/2193.

- čistírny městských odpadních vod o kapacitě 100 000 populačních ekvivalentů nebo vyšší,
- akvakulturu založenou na výkrmu s roční produkční kapacitou vyšší než 500 tun,
- zařízení na stavbu a/nebo demontáž lodí a nátěr lodí nebo odstraňování nátěru z lodí o kapacitě pro lodě délky 100 nebo více metrů,
- elektrolýzu vody pro výrobu vodíku v průmyslovém měřítku o kapacitě menší než 50 tun denně ⁽¹³⁾.

Oddíl 5 věnovaný příkladům z jednotlivých odvětví obsahuje pododdíl věnovaný činnostem, které nespadají do působnosti směrnice o průmyslových emisích, avšak spadají do působnosti nařízení o portálu průmyslových emisí.

3.4 Část zařízení

Podle rámce INSPIRE lze průmyslové činnosti ohlašovat na více úrovních včetně úrovně místa zařízení, provozovny a zařízení. Nejpodrobnější úroveň ohlašování, která spadá do působnosti nařízení o portálu průmyslových emisí, je úroveň části zařízení, která umožňuje podrobné sledování emisí nebo jiných údajů, jako je například spotřeba energie nebo kapacita spalování konkrétních jednotek v rámci daného zařízení. Podle datových specifikací uvedených v nařízení INSPIRE se zařízení může skládat z různých částí sloužících k různým technickým účelům; ty jsou však společně považovány za jedno zařízení, pokud jsou právně nebo technicky propojeny a provozovány jako jediná technická jednotka.

Ačkoli pojem „část zařízení“ není výslovně definován ve směrnici o průmyslových emisích ani v nařízení o portálu průmyslových emisí, vztahuje se zpravidla na prvky nebo součásti zařízení včetně velkých spalovacích zařízení a zařízení na (spolu)spalování odpadu. Tyto části zařízení mají zásadní význam pro celkový provoz daného zařízení a podléhají zvláštním regulačním požadavkům podle kapitol III a IV směrnice o průmyslových emisích, jakož i podrobným požadavkům na ohlašování podle článku 72 směrnice o průmyslových emisích a prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2018/1135, kterým se stanoví druh, formát a četnost informací, které mají členské státy zpřístupnit pro účely podávání zpráv o provádění směrnice o průmyslových emisích.

„Část zařízení“ není definována ani v Unijním registru průmyslových míst, ale zde se jí rozumí funkční dílčí jednotka v rámci daného zařízení. Tyto dílčí jednotky plní odlišné úkoly nebo procesy, které přispívají k celkovým emisím nebo k dopadu zařízení, jehož jsou součástí, na životní prostředí. Například velká spalovací zařízení a zařízení na (spolu) spalování odpadu spadají pod kapitoly III a IV směrnice o průmyslových emisích, ale do mechanismu ohlašování podle nařízení o portálu průmyslových emisí jsou v souladu s prováděcím rozhodnutím Komise (EU) 2018/1135 začleněny pouze emise z velkých spalovacích zařízení podle čl. 72 odst. 3 směrnice o průmyslových emisích. Na zařízení na (spolu) spalování odpadu se nevztahují požadavky na ohlašování emisí rovnocenné s požadavky uvedenými ve směrnici o průmyslových emisích nebo v nařízení o portálu průmyslových emisí, vztahují se na ně však požadavky jiné, jako je například ohlašování jmenovité a povolené kapacity spalování. Jak velká spalovací zařízení, tak zařízení na (spolu) spalování odpadu jsou v Unijním registru průmyslových míst vedena jako „části zařízení“.

Kromě toho jsou jako části zařízení pro účely ohlašování podle nařízení o portálu průmyslových emisí klasifikována rovněž střední spalovací zařízení se jmenovitým tepelným příkonem mezi 20 MW a 50 MW, pokud se na ně již nevztahuje příloha I směrnice o průmyslových emisích.

4. JAK KLASIFIKOVAT JEDNOTKY PRO ÚČELY OHLAŠOVÁNÍ PODLE NAŘÍZENÍ O PORTÁLU PRŮMYSLOVÝCH EMISÍ

Tento oddíl pomáhá ohlašujícím zemím identifikovat jednotlivé zeměpisné charakteristiky průmyslových míst, provozoven a zařízení. Představuje a analyzuje všechny úrovně hierarchie INSPIRE (viz Table 4.1). Složitě nebo diferencované situace budou vyžadovat individuální posouzení a může být nutná rovněž konzultace s autory povolení u příslušného orgánu EEA nebo u Komise. Kontaktní místo EEA pro průmysl lze kontaktovat na adrese industry.helpdesk@eea.europa.eu.

⁽¹³⁾ Ačkoli se činnost podle nařízení o portálu průmyslových emisí týká pouze „výroby v průmyslovém měřítku“, má se za to, že pokud má daná činnost výrobní kapacitu vyšší než 50 tun denně, spadá do oblasti působnosti činnosti 6.6 podle směrnice o průmyslových emisích. Z toho vyplývá, že činnost 9 v příloze I nařízení o portálu průmyslových emisí se týká zařízení s kapacitou pod touto prahovou hodnotou.

Tabulka 4.1

Zeměpisné charakteristiky průmyslových subjektů

Úroveň hierarchie	Popis
Místo zařízení	Celková plocha pozemku, která zahrnuje jednu nebo více provozoven, jež jsou funkčně sdruženy, ať již z provozního, hospodářského nebo technického hlediska.
Provozovna	Soubor zařízení nebo technických jednotek provozovaných pod společnou správou jednoho provozovatele.
Zařízení	Specifická stacionární technická jednotka nebo skupina technicky propojených jednotek v rámci provozovny, kde probíhají průmyslové činnosti.
Část zařízení	Dílečky součásti zařízení, jako je například velké spalovací zařízení, (spolu)spalovna odpadů, střední spalovací zařízení (které není považováno za součást zařízení podle směrnice o průmyslových emisích), které přispívají k celkovému provozu zařízení.

4.1 Jak identifikovat průmyslové místo pro ohlašování podle nařízení o portálu průmyslových emisí

Při ohlašování průmyslového místa, které obsahuje jednu nebo více provozoven a zařízení, je třeba vzít v úvahu následující body.

- **Zaměření na umístění:** Místo zařízení se vztahuje k fyzickému umístění, nikoli nutně k jedné provozovně nebo jednomu zařízení.
- **Význam souvislosti:** Činnosti prováděné na oddělených místech lze považovat za součást téhož místa zařízení, pokud jsou s ním přímo spojeny na základě provozní, hospodářské nebo technické souvislosti. Tyto pojmy lze popsat níže uvedeným způsobem.
 - **Provozní souvislost:** Pokud různé provozovny spolupracují na dosažení společného průmyslového cíle, měly by být považovány za součást jednoho místa zařízení. Pokud například jedna provozovna zpracovává suroviny a druhá montuje konečný výrobek, jsou na sobě vzájemně závislé, a proto fungují společně. Tím, že se ohlásí jako jedno místo zařízení, se zajistí přesnější zobrazení způsobu, jakým daný průmyslový proces funguje jako celek.
 - **Hospodářská souvislost:** Samostatné provozovny lze považovat za součást jednoho místa zařízení, pokud jsou součástí jedné hospodářské činnosti nebo k ní přispívají, např. pokud mají společné finanční zdroje, řízení nebo hospodářské cíle. Tato souvislost zdůrazňuje integrovanou povahu operací, což usnadňuje pochopení ekonomického dopadu a výkonnosti celé průmyslové činnosti, pokud jsou tyto provozovny ohlašovány jako jedno místo zařízení.
 - **Technická souvislost:** Pokud mají provozovny společnou technologickou infrastrukturu, inženýrské sítě nebo technické procesy, lze je považovat za součást jednoho místa zařízení. Jejich vzájemně propojené provozy přispívají k ucelnému průmyslovému procesu a zohlednění těchto vazeb při ohlašování poskytuje jasnější obraz o dané průmyslové síti a toku zdrojů.

Význam této souvislosti spočívá v tom, že nabízí integrovanější pohled na průmyslové činnosti a zajišťuje, aby údaje o těchto činnostech přesně odrážely vzájemně propojenou povahu provozů v různých oblastech. To pomáhá lépe pochopit měřítko, efektivitu a rozsah průmyslové výroby.

- **Vlastnictví:** Vlastnictví pozemku je pro určení místa zařízení irrelevantní.
- **Provozovatelé:** Lze mít za to, že více provozoven (s různými provozovateli) se nachází na stejném místě, pokud mezi jejich provozem existuje přímá funkční souvislost (provozní, hospodářská nebo technická).
- **Hranice místa zařízení:** Ploty nejsou spolehlivým ukazatelem pro určení hranic místa zařízení.
- **Nejasná fyzická separace:** Pokud se příslušné oblasti nacházejí v přiměřené blízkosti, hranici místa zařízení neurčuje silnice ani cesta procházející danou lokalitou.

Příklad významu souvislosti a umístění: Zásobníky propojené potrubím s chemickým závodem jsou součástí stejného místa zařízení.

U zásobníků ve vzdáleném přístavu však bude třeba provést odborné posouzení, aby bylo možné určit, zda patří do stejného místa jako hlavní provozovna. Je třeba posoudit úroveň technické souvislosti (např. potrubí, způsoby přepravy) a celkový dopad na životní prostředí.

4.2 Jak identifikovat provozovnu pro účely ohlašování podle nařízení o portálu průmyslových emisí

Pro určení hranic provozovny je třeba zohlednit následující kroky.

- **Vlastnictví/provozovatel:** Provozovatel je odpovědný za činnosti, které určují hranice provozovny. Může to být právnická nebo fyzická osoba, která si pronajímá provozovnu nebo pozemek od vlastníka, případně může být sama vlastníkem. Provozovatel je uveden v příslušném povolení. V případě zařízení podle směrnice o průmyslových emisích s více provozovateli v rámci jednoho „rámcového“ povolení definice provozovatele virtuálně rozděluje dané jedno povolené zařízení na několik provozoven (s jedním nebo více zařízeními), z nichž každá je spojena s konkrétními činnostmi, které vykonávají různí provozovatelé. Ačkoli se technicky jedná o „části zařízení“ s různými provozovateli, umožňuje tento přístup ohlašování v rámci struktury provozoven a zařízení podle nařízení o portálu průmyslových emisí. Žádné skutečné rozdělení povolení se nevyžaduje; toto virtuální rozdělení slouží pouze k tomu, aby bylo ohlašování v souladu s definicí provozovny podle nařízení o portálu průmyslových emisí.
- **Více zařízení:** Jedna provozovna může zahrnovat více zařízení, pokud jsou provozována stejnou společností nebo osobou, jsou funkčně propojena a nacházejí se v přiměřené blízkosti.
- **Funkční souvislost:** Jedná se o jednu nebo více činností v provozovně, kterou daný provozovatel využívá. Tyto činnosti nemusí být technicky propojeny a mohou zahrnovat jak činnosti podle směrnice o průmyslových emisích, tak činnosti, které pod směrnicí o průmyslových emisích nespádají, například průmyslovou čistírnu odpadních vod zpracovávající průsakovou vodu ze skládek nebo čistírenské kaly (činnost 5.3 písm. a) nebo 5.3 písm. b)) podle směrnice o průmyslových emisích) a čistírnu městských odpadních vod zpracovávající odpadní vody z domácností (činnost 6 podle nařízení o portálu průmyslových emisí), které provozuje stejná společnost, s různými stupni závislosti. Jako příklad můžeme uvést čistírnu městských odpadních vod, vedle níž na stejném místě provozuje tatáž společnost také činnost nakládání s odpady. Obě tato zařízení spolu sice po technické stránce nesouvisí, ale existuje mezi nimi funkční souvislost, neboť daná společnost je odpovědná za provozování obou činností.

4.3 Jak identifikovat zařízení pro účely ohlašování podle nařízení o portálu průmyslových emisí

Dne 18. ledna 2019 vydalo GŘ pro životní prostředí sborník nazvaný *Answers Given by DG Environment on the Implementation of the Industrial Emissions Directive – Chapter 1* (Odpovědi GŘ pro životní prostředí k provádění směrnice o průmyslových emisích – kapitola 1) ⁽¹⁴⁾. Tyto otázky a odpovědi obsahují definice zařízení, provozovatele, technické souvislosti atd. a jsou zohledněny v celém tomto oddíle tak, aby byly v souladu s definicemi uvedenými ve směrnici o průmyslových emisích a v nařízení o portálu průmyslových emisí a s jejich výklady.

Pro určení hranic zařízení je třeba zvážit a posoudit níže uvedené body.

- **Více zařízení:** Jedna provozovna podle nařízení o portálu průmyslových emisí může mít jedno nebo více zařízení, pokud jsou provozována stejnou společností nebo osobou (viz oddíl 4.2).
- **Rozsah povolení:**
 - Jedno povolení se může vztahovat na jedno nebo více zařízení provozovaných stejným provozovatelem na stejném místě zařízení (čl. 4 odst. 2 směrnice o průmyslových emisích).
 - Povolení se může týkat více než jednoho provozovatele se samostatnými povinnostmi pro konkrétní činnosti uvedené v témže povolení (čl. 4 odst. 3 směrnice o průmyslových emisích). Pro účely ohlašování podle nařízení o portálu průmyslových emisí se tyto činnosti musí ohlašovat jako samostatné provozovny (s přidruženými zařízeními), protože mají různé provozovatele. Rozdělení těchto činností je požadováno pouze pro účely ohlašování podle nařízení o portálu průmyslových emisí. Žádné skutečné rozdělení tohoto povolení se nevyžaduje.

⁽¹⁴⁾ https://environment.ec.europa.eu/topics/industrial-emissions-and-safety/industrial-and-livestock-rearing-emissions-directive-ied-20_en, v rámci položky „Guidance and implementing rules“ („Pokyny a pravidla pro provádění“) v oddíle „Implementation“ („Provádění“).

- **Určete činnost** (nebo činnosti) uvedenou v příloze I nařízení o portálu průmyslových emisí.
- **Určete stacionární technické jednotky**, v nichž se tyto činnosti provádějí, a to, zda spolu po technické stránce souvisejí. Pokud spolu po technické stránce souvisejí, vyhodnoťte, zda jsou tyto souvislosti silné nebo slabé. Silná technická souvislost nasvědčuje tomu, že je třeba tyto technické jednotky považovat za jedno zařízení. Pokud je však tato souvislost slabá, znamená to přítomnost více než jednoho zařízení.
- **U činností podle nařízení o portálu průmyslových emisí, které nespádají do působnosti směrnice o průmyslových emisích**, proveďte stejné hodnocení technických souvislostí, které by mohly ovlivnit emise a znečištění. Toto hodnocení by mělo určit, zda mají být některé z těchto činností (např. přímo související činnosti) zahrnuty do příslušného zařízení.

Rámeček 4.1: Význam provozovatele podle nařízení o portálu průmyslových emisí

U složitých průmyslových míst se pro účely regulace podle směrnice o průmyslových emisích často používá „rámcové“ povolení, které zahrnuje více provozovatelů. Tento typ povolení obvykle odpovídá koncepci místa zařízení, která je definována v nařízení o portálu průmyslových emisí a popsána v těchto pokynech. Rámcové povolení však neurčuje ohlašující jednotku podle nařízení o portálu průmyslových emisí a podle rozhodnutí o provádění směrnice o průmyslových emisích, protože umožňuje, aby mělo jedno povolené zařízení více než jednoho provozovatele. Proto definice provozovny podle nařízení o portálu průmyslových emisí, která je založena na provozovateli, vyžaduje, aby povolené zařízení s více provozovateli bylo virtuálně rozděleno na samostatné provozovny podle odpovědnosti jednotlivých provozovatelů. Toto virtuální rozdělení slouží pouze pro účely ohlašování podle nařízení o portálu průmyslových emisí a nevyžaduje žádné skutečné rozdělení daného povolení.

4.3.1 Stacionární technická jednotka

Pojem „stacionární technická jednotka“ není v nařízení INSPIRE, v nařízení o portálu průmyslových emisí ani ve směrnici o průmyslových emisích výslovně definován. Na základě pojmu „technická jednotka“ a požadavku, aby zařízení byla stacionární, by však měla být pro účely ohlašování podle nařízení o portálu průmyslových emisí zvázena následující definice.

- Stacionární technickou jednotkou se v kontextu nařízení o portálu průmyslových emisí rozumí jedna nebo více integrovaných technických dílčích jednotek, které jsou speciálně navrženy a vybaveny k provádění činností souvisejících s určitým zařízením (nebo přímo související činností) a které jsou trvale umístěny na stálém zeměpisném místě.

Rámeček 4.2: Význam technických jednotek

- Koncept technických jednotek pomáhá objasnit rozsah zařízení.
- Přestože nařízení o portálu průmyslových emisí upravuje ohlašování emisí z činností prováděných v zařízeních s technickými jednotkami, lze v těchto zařízeních i nadále používat i mobilní zařízení. Kromě toho může nařízení o portálu průmyslových emisí (stejně jako směrnice o průmyslových emisích) považovat některé mobilní jednotky za stacionární, pokud po delší dobu působí na stálém místě.

Následující pokyny mají příslušným orgánům a ohlašovatelům podle nařízení o portálu průmyslových emisí pomoci určit, zda je technická jednotka stacionární.

Co se rozumí stacionární technickou jednotkou podle nařízení o portálu průmyslových emisí a podle směrnice o průmyslových emisích?

Technická jednotka se považuje za „stacionární“, pokud není určena k přemísťování z jednoho místa na druhé. To nebrání používání mobilních zařízení (technických jednotek), jako jsou drtiče, vysokozdvizné vozíky a další stroje v rámci daného zařízení, ale ty by měly být vyloučeny z ohlašovacích povinností vztahujících se na stacionární technické jednotky. Konečné určení toho, zda jsou technické jednotky stacionární, je v kompetenci příslušného orgánu. Pro účely tohoto dokumentu se „technickými jednotkami“ rozumí pouze stacionární technické jednotky.

A jak jsou řešeny mobilní jednotky, které fungují na jednom místě po delší dobu?

„Mobilní“ jednotky určené k přemísťování, jako je například výroba asfaltu nebo spalovny kontaminované zeminy, lze považovat za stacionární, pokud fungují na určitém místě po delší dobu. Příslušné orgány posoudí každý případ na základě těchto faktorů:

- potenciálního dopadu daných činností na životní prostředí,
- předpokládané a skutečné doby provozu na daném místě,
- náročnosti a prostředků potřebných k přemístění a sestavení dané jednotky: například jednotku, která se pohybuje na vlastních kolech, je snazší přemístit než jednotku, kterou je na každém místě zařízení potřeba náročně sestavit.

Mezi klíčové aspekty technické jednotky patří například:

- integrovaný subjekt: technickou jednotku nepředstavuje pouhý jeden kus vybavení, ale několik prvků, které společně fungují jako zařízení. To může zahrnovat jeden nebo více následujících prvků:
 - vybavení (reaktory, filtry atd.),
 - stavby (budovy, nádrže atd.),
 - infrastrukturu (potrubí, dopravníky atd.),
 - nástroje a stroje,
 - zařízení pro skladování, manipulaci a předúpravu materiálů,
 - monitorovací a záznamové systémy.
- Speciálně navržené a vybavené: prvky v rámci technické jednotky nebo jednotek v daném zařízení jsou vybrány k provádění konkrétních činností uvedených v nařízení o portálu průmyslových emisí nebo přímo souvisejících činností. To se netýká činností, jako je spalování pod širým nebem, pro které neexistuje žádné speciální zařízení.
- Integrované činnosti: tyto prvky fungují společně a koordinovaně s cílem dosáhnout určitého výsledku v rámci zařízení podle nařízení o portálu průmyslových emisí nebo přímo související činnosti.

Příklady technických jednotek

- Chemická výrobní linka v továrně, která se skládá ze vzájemně propojených reaktorů, destilačních kolon a potrubí pro zpracování surovin.
- Speciální čistírna odpadních vod pro zpracování odpadních vod z daného zařízení, která je trvale umístěná v daném místě zařízení.
- Skladovací zařízení s nádržemi a potrubím na suroviny nebo hotové výrobky, které je trvale umístěno v hlavním zařízení a je do něj začleněno.

Co není technickou jednotkou

- Nejedná se o jediný kus vybavení.
- Nemusí nutně předpokládat vysokou úroveň technologické složitosti.
- Nevyžaduje, aby byly všechny prvky fyzicky propojeny ani aby se nacházely ve stejné budově.
- Technická souvislost mezi technickými jednotkami.

Jednu nebo více technických jednotek vykonávajících jednu nebo více činností lze považovat za technicky propojené, pokud mezi nimi existuje fyzické spojení nebo provozní závislost. Síla a závislost dané souvislosti pomáhají určit, zda by tyto jednotky měly být pro účely ohlašování podle nařízení o portálu průmyslových emisí považovány za jedno zařízení, nebo za samostatná zařízení.

Klíčové aspekty technické souvislosti lze dále rozčlenit takto:

- **Fyzické propojení:** Jedná se o přímou fyzickou souvislost mezi danými technickými jednotkami. Jako příklad lze uvést mimo jiné:
 - **Potrubí:** přeprava surovin, výrobků nebo odpadů mezi jednotlivými činnostmi.
 - **Dopravníky:** přesun materiálů (pevných látek) mezi jednotlivými zařízeními.

- **Elektrické vedení:** dodávka elektřiny z jednoho zařízení přímo do jiného zařízení nebo do více zařízení.
- **Funkční závislost:** označuje míru, do níž je daná technická jednotka zásadní pro základní provoz jiného zařízení. Jako příklad lze uvést mimo jiné:
 - **Čistírnu odpadních vod na místě zařízení:** čištění odpadních vod vzniklých v zařízení před jejich vypuštěním.
 - **Vyhrazené zásobníky:** skladování surovin nebo hotových výrobků určených konkrétně pro dané zařízení.

Síla této technické souvislosti je rozhodujícím faktorem pro určení toho, zda budou dvě nebo více technických jednotek považovány za součást téhož zařízení. Silná technická souvislost naznačuje, že jedna technická jednotka přímo podporuje hlavní činnosti a ovlivňuje dopad jiné technické jednotky na životní prostředí. Příklady technických souvislostí:

- **Silná technická souvislost:** zásobníky propojené potrubím přímo s chemickým závodem za účelem přísunu surovin. Toto jasné fyzické propojení svědčí o silné technické souvislosti, přestože je i nadále zásadní provést důkladné posouzení s cílem ujistit se, zda je daná technická jednotka potřebná pro provoz dané činnosti. Pokud by však obě tyto jednotky měly různé provozovatele, jednalo by se o různá zařízení v různých provozovnách.
- **Slabší technická souvislost:** samostatný sklad, ve kterém se skladují hotové výrobky z chemického závodu, i když se nachází na stejném místě zařízení. Bez přímého fyzického propojení nebo provozní závislosti může být technická souvislost slabší.

V hraničních případech je pro určení toho, zda existuje technická souvislost, rozhodující posoudit konkrétní podrobnosti a provozní uspořádání. Toto posouzení provádí příslušný orgán, a proto rozhodnutí o tom, zda se více než jedna technická jednotka považuje za zařízení pro účely ohlašování podle nařízení o portálu průmyslových emisí, přísluší tomuto příslušnému orgánu.

Při posouzení by se mělo vycházet z relativně stabilních konfigurací daných zařízení, tedy měla by se vyloučit dočasná nebo neobvyklá uspořádání. K definici zařízení by neměla být použita například konfigurace, která je v provozu pouze během rekonstrukce, nebo rozhodnutí založené na výjimečných okolnostech – jako například, že jedno zařízení dodává suroviny jinému pouze příležitostně, když nejsou k dispozici jiné zdroje. Ačkoli se zařízení mohou v průběhu času měnit v důsledku faktorů, jako jsou například fúze nebo akvizice, je cílem udržet co nejstabilnější a nejkonzistentnější strukturu „místo zařízení–provozovna–zařízení“, která by odrážela typický provoz daného místa zařízení.

4.3.2 Přímou související činnosti

V kontextu nařízení o portálu průmyslových emisí a směrnice o průmyslových emisích se „přímou souvisejícími činnostmi“ rozumí činnosti, které nejsou uvedeny v přílohách nařízení o portálu průmyslových emisí a směrnice o průmyslových emisích (což znamená, že nevyžadují samostatné povolení podle směrnice o průmyslových emisích). Přímou související činnosti jsou však:

- funkčně a technicky propojeny se zařízením na stejném místě zařízení; to znamená, že podporují nebo doplňují hlavní činnosti daného zařízení,
- pravděpodobně ovlivňují celkový dopad daného zařízení na životní prostředí.

Mezi klíčové aspekty přímou souvisejících činností patří:

- Podpůrná nebo doplňková úloha: přímou související činnosti obvykle zajišťují služby nebo nakládají s materiály, které jsou nezbytné pro provoz zařízení podle směrnice o průmyslových emisích.
- Dopad na životní prostředí: přímou související činnosti by na rozdíl od činností podle směrnice o průmyslových emisích jako takových mohly ovlivnit emise nebo dopad hlavního zařízení na životní prostředí. Při posuzování tohoto dopadu by měl příslušný orgán zvážit nejen možnost zvýšených emisí nebo dopadu na životní prostředí během každodenního provozu daného zařízení, ale také riziko havárií nebo úniků.
- Aby bylo možno určitou činnost označit jako přímou související činnost, nemusí zde existovat pevná fyzická souvislost (jak je uvedeno ve sborníku *Answers Given by DG Environment on the Implementation of the Industrial Emissions Directive – Chapter 1 (Odpovědi GR pro životní prostředí k provádění směrnice o průmyslových emisích – kapitola 1)* ze dne 18. ledna 2019⁽⁵⁾).

Příklady přímo souvisejících činností:

- skladování surovin nebo hotových výrobků přímo spojených s daným zařízením, jako jsou například nádrže nebo síla s potrubím zajišťujícím přísun materiálu do procesu,
- čistírny odpadních vod navržené speciálně pro zpracování odpadních vod z daného zařízení,
- výroba elektřiny nebo tepla, které dané zařízení využívá, na místě zařízení.

Pokud spolu činnosti, které nespádají do působnosti nařízení o portálu průmyslových emisí, po technické stránce nesouvisejí (např. administrativní kanceláře v průmyslovém místě), neměly by být v kontextu nařízení o portálu průmyslových emisí považovány za přímo související činnosti.

Klíčový rozdíl mezi přímo související činností a samostatným zařízením spočívá v síle technické souvislosti s činností podle nařízení o portálu průmyslových emisí. Některé faktory, které je třeba vzít v úvahu:

- Fyzická souvislost: jsou dané činnosti fyzicky propojeny potrubím, dopravníky nebo podobnou infrastrukturou?
- Funkční závislost: spoléhá se dané zařízení při provozu svých hlavních činností na danou přímo související činnost?
- Dopad na životní prostředí: Má daná přímo související činnost významný vliv na celkové emise nebo environmentální stopu daného zařízení?

Stejně jako v případě zařízení je i v tomto případě určení toho, zda lze danou činnost považovat za přímo související činnost, v kompetenci příslušného orgánu. Ten by měl zvážit výše uvedené faktory a určit, zda má být daná činnost ohlašována společně se zařízením podle nařízení o portálu průmyslových emisí.

Pokud zařízení provádí činnosti uvedené v příloze I i činnosti, které v příloze I uvedeny nejsou, měly by být úniky a přenosy mimo lokalitu vyplývající z činností neuvedených v příloze I vyloučeny z údajů ohlašovaných v rámci nařízení o portálu průmyslových emisí (pokud se nejedná o přímo související činnost). Může dojít k tomu, že nebude možné oddělit a kvantifikovat příspěvky činností, které nejsou uvedeny v příloze I, např. pokud neexistuje žádné místo odběru vzorků pro činnost, která není uvedena v příloze I (v případě vysoce propojených kanalizačních soustav). V tomto případě by mohlo být praktické a nákladově efektivní ohlašovat úniky z činností neuvedených v příloze I společně s úniky z činností uvedených v příloze I.

5. PŘÍKLADY Z ODVĚTVÍ

V této části je uvedeno několik příkladů z různých odvětví s různou úrovní složitosti, které ilustrují výše popsané koncepty. Složitě nebo diferencované situace budou vyžadovat individuální posouzení, přičemž může být nutné provést rovněž konzultaci s autory povolení u příslušného orgánu EEA nebo u Komise. Kontaktní místo EEA pro průmysl lze kontaktovat na adrese industry.helpdesk@eea.europa.eu.

5.1 Odvětví energetiky

Příklad na obrázku 5.1 znázorňuje místo výroby elektřiny se dvěma velkými spalovacími zařízeními. To obsahuje: i) dvě plynové turbíny s kombinovaným cyklem o výkonu 100 MW, každá o výkonu přes 50 MW a s vlastním komínem; ii) spalovací kotel o výkonu 45 MW a iii) nouzový dieselový generátor o výkonu 10 MW. Jedinou relevantní činností podle nařízení o portálu průmyslových emisí uvedenou v tomto příkladu je činnost 1.1 *Spalování paliv v zařízeních o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW nebo více*. Existuje zde sice více technických jednotek, ale všechny by byly považovány za součást jednoho zařízení, které by zase bylo součástí jedné provozovny a jednoho místa zařízení. Pokyny k uplatňování zásady společného komína (článek 29 směrnice o průmyslových emisích) jsou uvedeny v oddíle 2.2.3 Příručky pro ohlašovatele pro integrované vykazování údajů E-PRTR a velkých spalovacích zařízení. Oddíl 2.2.3 vysvětluje, jak určit, zda lze jednotlivé jednotky považovat za velká spalovací zařízení podle kapitoly III směrnice o průmyslových emisích. Pokud jsou tyto jednotky považovány za velká spalovací zařízení, měly by být ohlašovány jako část zařízení se všemi požadovanými údaji, jako je jmenovitý tepelný příkon, energetický příkon, provozní hodiny nebo emise.

Nouzový generátor v tomto příkladu je přímo související činností. Po technické stránce jednoznačně souvisí s činností podle nařízení o portálu průmyslových emisí, protože jeho jediným účelem je poskytovat nouzovou energii. Tento nouzový generátor a kotel o výkonu 45 MW, na něž bylo vydáno samostatné povolení jako na střední spalovací zařízení, by měly být ohlašovány společně s emisemi pro dané zařízení, ale nikoli jako součást velkých spalovacích zařízení. Jak je uvedeno v příloze I nařízení o portálu průmyslových emisí, střední spalovací zařízení není třeba ohlašovat jednotlivě, pokud jsou součástí zařízení podle směrnice o průmyslových emisích.

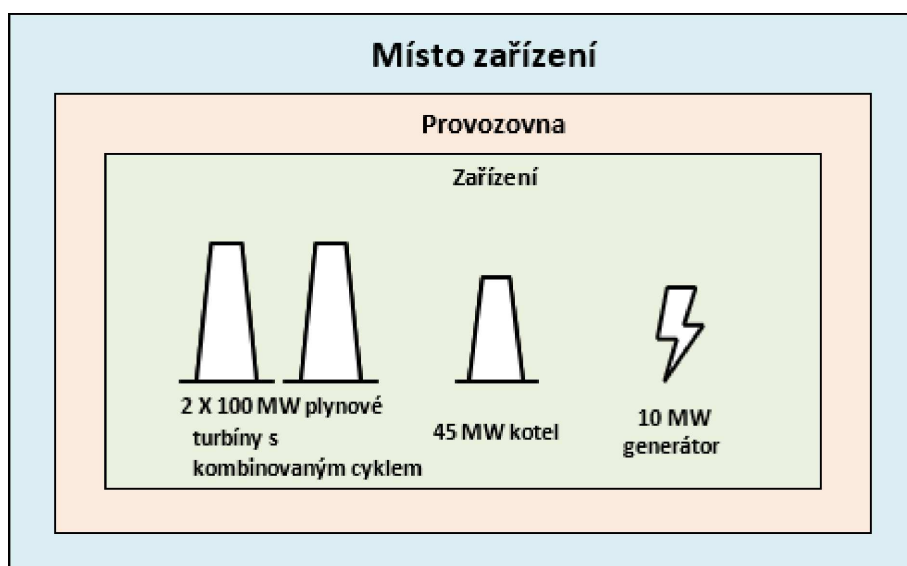
Ve druhém příkladu energetického odvětví na obrázku 5.2 mají plynové turbíny s kombinovaným cyklem jiného provozovatele než menší spalovací jednotky. V tomto příkladu tedy existují dvě provozovny, z nichž každá má jedno zařízení. Pokud by bylo pro dané zařízení vydáno rámcové povolení, které by se vztahovalo na všechny spalovací jednotky, pak by toto zařízení muselo být virtuálně rozděleno na dvě části (jak je znázorněno ve druhém diagramu), ale pouze pro

účely ohlašování podle nařízení o portálu průmyslových emisí. Jak je uvedeno v Příručce pro ohlašovatele, provozovna 2 by měla zařízení provádějící činnost 1.1, protože celkový výkon 45 MW + 10 MW přesahuje prahovou hodnotu 50 MW. V případě provozovny 2 by však nebyla ohlašována žádná velká spalovací zařízení jako částí zařízení z důvodu pravidel agregace v kapitole III, která se vztahují pouze na jednotky s výkonem 15 MW nebo vyšším.

Naproti tomu provozovna 1 by měla zařízení provádějící činnost 1.1 a buď dvě části zařízení po 100 MW, nebo jednu část zařízení o výkonu 200 MW. Druhá z těchto možností by platila v případě, že by obě tyto jednotky měly společný komín nebo by byly instalovány tak, že by příslušný orgán s ohledem na technické a ekonomické faktory usoudil, že by odpadní plyny z nich mohly být odváděny společným komínem (článek 29 směrnice o průmyslových emisích).

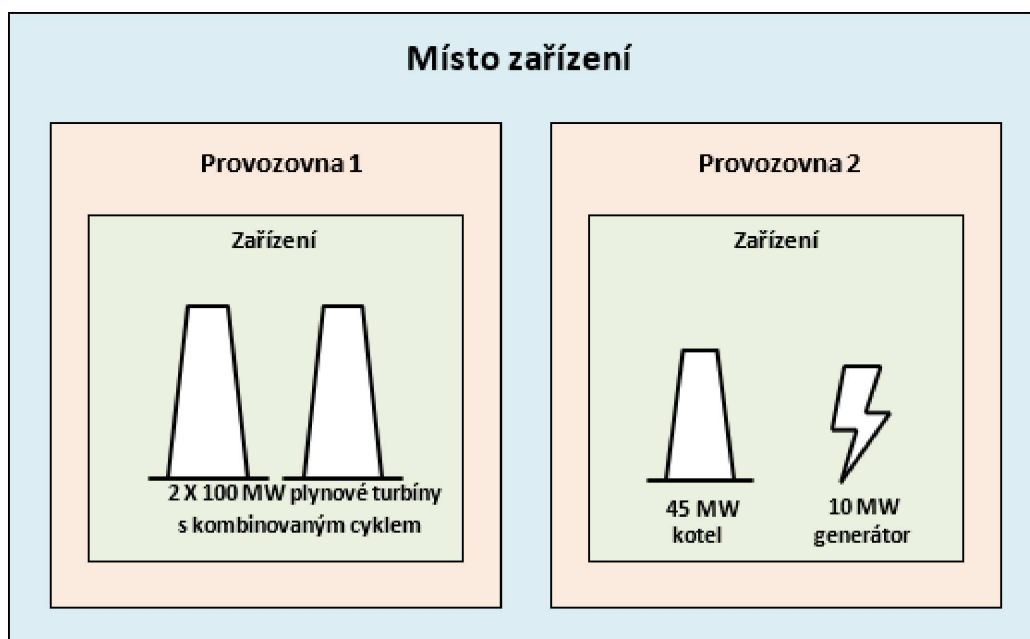
Obrázek 5.1

Příklad místa výroby elektřiny s jedním provozovatelem

Obrázek 5.2

Příklad místa výroby elektřiny se dvěma provozovateli

5.2 Odpadové hospodářství

Tento příklad představuje zařízení pro nakládání s odpady se třemi technickými jednotkami: i) skládka; ii) jednotka na zpracování odpadu a iii) zařízení na výrobu bioplynu. Na obrázku 5.3 je vidět, že na nedalekou skládku (zařízení 1) je přijímán nevyužitelný odpad ze zpracovatelského závodu. Není technicky napojena na zařízení na výrobu bioplynu ani na zařízení na zpracování odpadů, i když z nich přijímá odpad, protože je považována za konečné úložiště. Vzhledem k tomu, že primárním účelem skládky je odstraňování odpadů, což se liší od činností ostatních jednotek zaměřených na využití odpadů, je skládka klasifikována jako samostatné zařízení (činnost 5.4 podle směrnice o průmyslových emisích).

Zařízení 2 je zařízení na zpracování odpadů, které připravuje odpady pro skládku i zařízení na výrobu bioplynu a také převáží další odpady na externí lokality. Přestože dodává suroviny do zařízení na výrobu bioplynu, je jeho provoz mechanický a zařízení na výrobu bioplynu by mohlo získávat odpad z jiných lokalit. Vzhledem k tomu, že se jedná o jiný typ dopadu na životní prostředí a nikoli o rozhodující součást procesu výroby bioplynu, považuje se za samostatné zařízení.

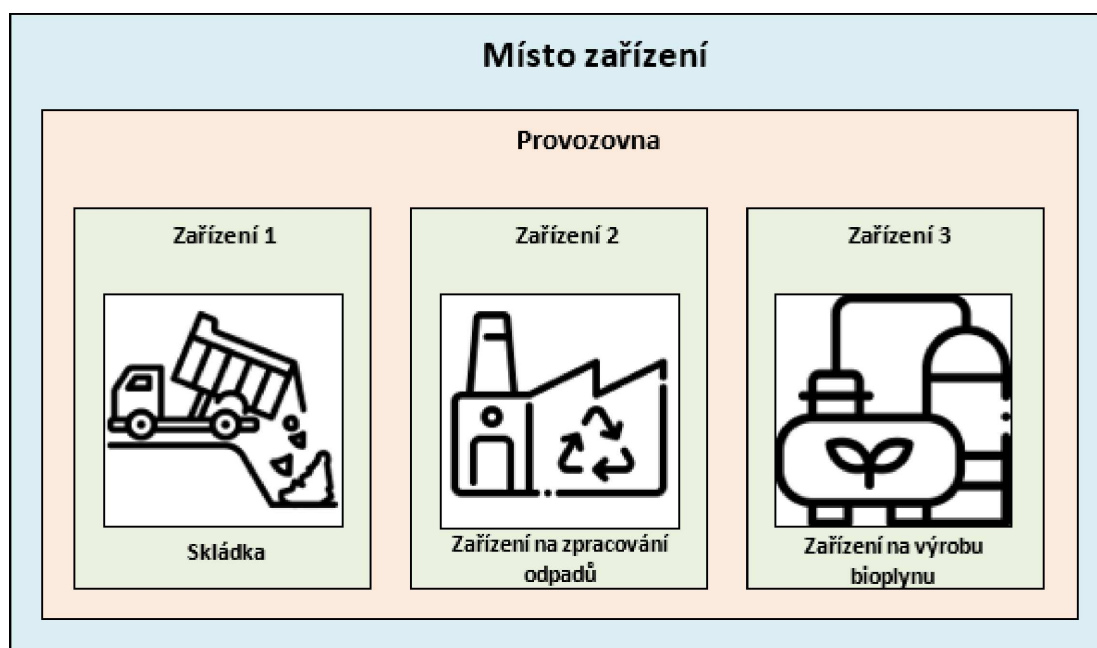
V alternativním scénáři na obrázku 5.4 se provozovatel rozhodl, že účelem zařízení na zpracování odpadu – s použitím jednotek pro předběžnou digesti určených výhradně ke zlepšení rozkladu materiálu a ohřevu substrátu – je sloužit jako předúpravná jednotka pro zařízení na výrobu bioplynu. Tato předúprava je nezbytná pro správné fungování procesu digesce a zahrnuje biologický proces, který následuje po počátečním mechanickém zpracování. V tomto scénáři jsou proto zařízení na zpracování odpadu a zařízení na výrobu bioplynu (činnost 5.3 písm. a) bod i) nebo 5.3 písm. b) bod i) podle směrnice o průmyslových emisích) technicky propojena a tvoří tedy jedno zařízení.

Obě tato zařízení mohou, ale nemusí být jednou provozovnou; to bude záviset na tom, zda mají samostatné provozovatele. Všechny tyto subjekty lze považovat za součást jednoho místa zařízení.

Viz oddíl 5.5, v němž jsou uvedeny příklady přenosů odpadních vod, z nichž některé lze ohlásit jako množství odpadu, v komplexním průmyslovém místě s čistírnou odpadních vod.

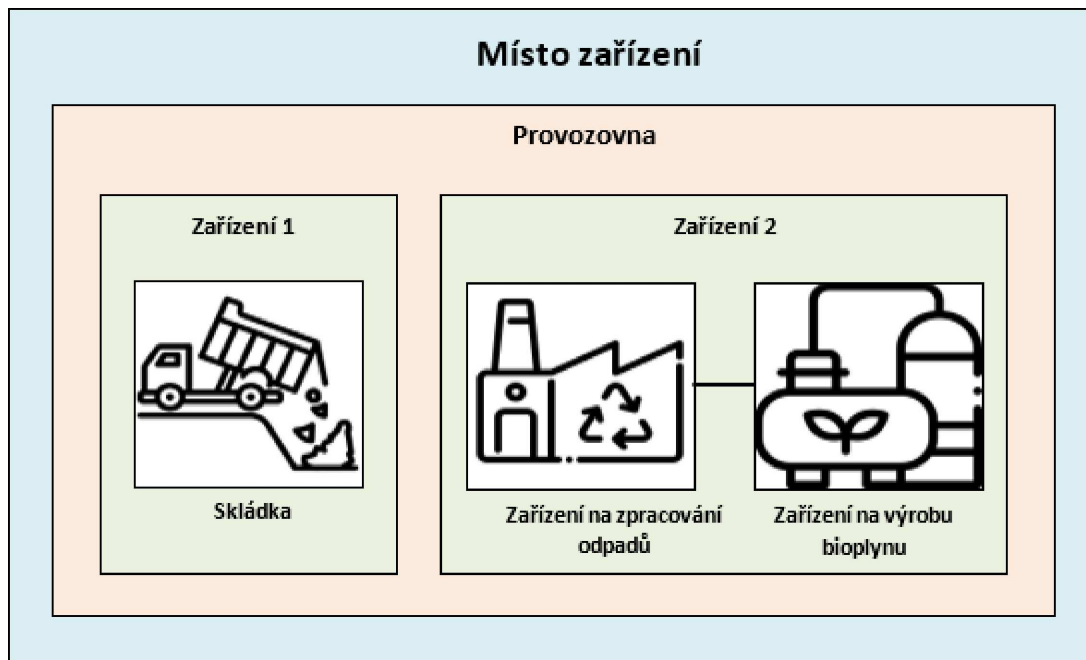
Obrázek 5.3

Příklad místa nakládání s odpady se třemi zařízeními

Obrázek 5.4

Příklad místa nakládání s odpady se dvěma zařízeními

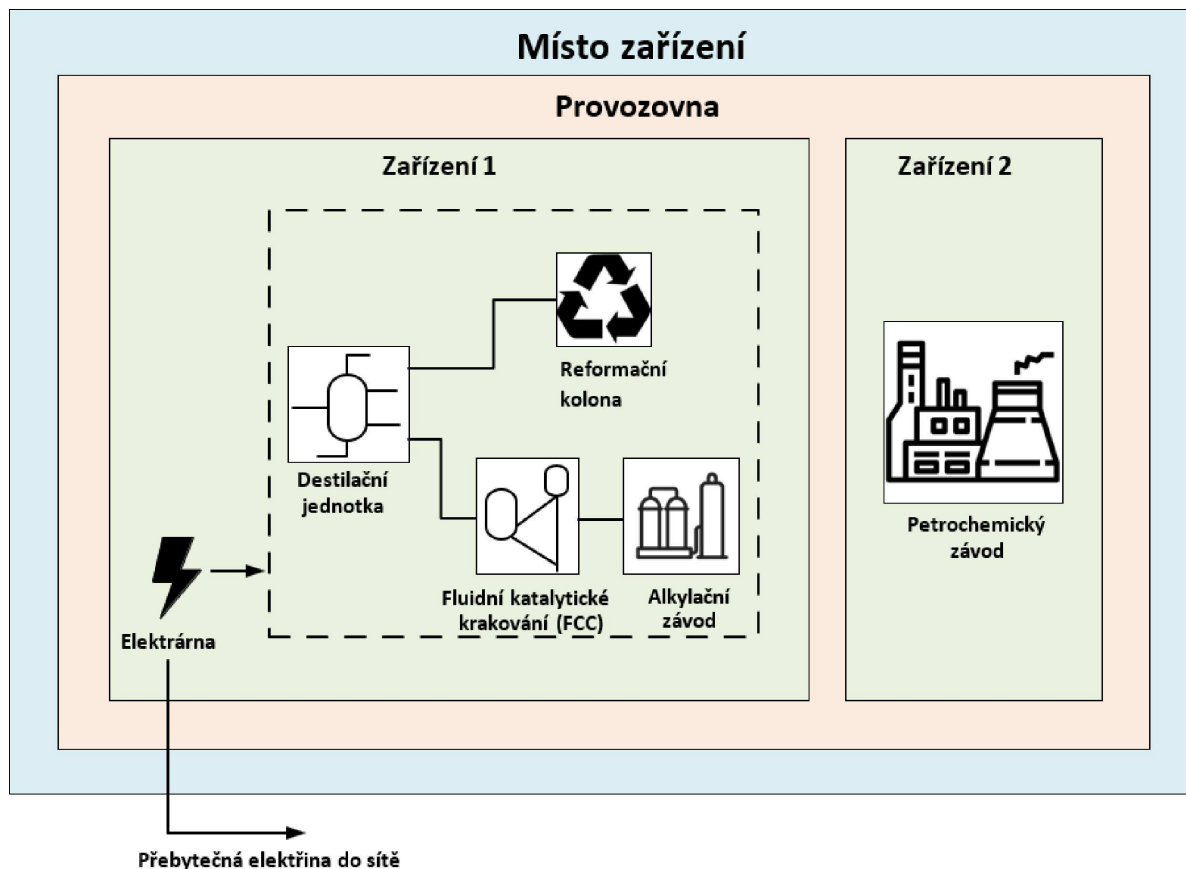
5.3 Rafinerie a petrochemický závod

Příklad na obrázku 5.5 ukazuje rafinerii umístěnou vedle petrochemického závodu. Součástí této rafinerie je destilační jednotka, z níž proudí produkt do reformační kolony a fluidního katalytického kraku, odkud je odváděn do alkylačního zařízení. V tomto příkladu jsou všechny tyto technické jednotky příslušným orgánem považovány za silně technicky propojené, a proto tvoří jedno zařízení. Elektrárna v rafinerii zajišťuje zásobování elektřinou do všech technických jednotek provádějících rafinaci. Ačkoli se další elektřina vyváží do sítě mimo rafinerii, většina potřebné energie je nezbytná pro provoz rafinerie. Z tohoto důvodu zde existuje silná technická souvislost a elektrárna je rovněž považována za součást stejného zařízení.

Jednou z činností rafinerie je dodávat naftu do petrochemického závodu. Rafinérie i tento závod mají stejného provozovatele, ale odlišné procesy. Petrochemický závod bude naftu dále zpracovávat na soubor derivátů, které se následně používají k výrobě pryže, plastů, vláken, pryskyřic atd. Nafta vyrobená v rafinerii se posílá i do jiných lokalit a jiným zákazníkům, a petrochemický závod by mohl potenciálně využívat i naftu vyrobenou jinde. V důsledku toho by mohl příslušný orgán provádějící posouzení považovat tuto technickou souvislost za slabou. Tato rafinérie a petrochemický závod by proto měly být považovány za samostatná zařízení. V tomto příkladu však mají tato zařízení stejného provozovatele, a jsou tedy součástí jedné provozovny. Tato jediná provozovna bez dalších přidružených provozoven tvoří místo zařízení.

Obrázek 5.5

Příklad rafinerie a petrochemického závodu

5.4 Farmaceutické místo

Příklad na obrázku 5.6 je záměrně složitý, aby bylo možné ilustrovat více pojmů.

V provozovně 1 probíhá proces spalování za účelem výroby tepla a elektřiny. Teplo je dodáváno do reaktorů v provozovně 2. Celá provozovna 1 je ve vlastnictví společnosti „Energy Ltd“. Obsahuje tři spalovací jednotky (jednotku 1, 2 a 3), a protože každá z nich představuje samostatný kotel se samostatným komínem, považuje je příslušný orgán podle čl. 29 odst. 2 směrnice o průmyslových emisích za samostatné technické jednotky. Všechny tyto jednotky spolu po technické stránce souvisejí a tvoří tak jedno zařízení, tedy zařízení 1. Hlavním účelem tohoto zařízení je dodávat elektřinu ostatním zařízením na místě, a přebytečná elektřina je dodávána do veřejné sítě.

Provozovna 2 je farmaceutická provozovna vlastněná společností „Pharma Ltd“. Tato provozovna obsahuje čtyři různé dílčí jednotky. Jednotka 4 a jednotka 5 jsou reaktory vyrábějící daný farmaceutický produkt. Jednotka 6 je čistírna odpadních vod, která je s těmito reaktory funkčně propojena, a jednotka 7 slouží jako sklad surovin. Všechny tyto jednotky spolu po technické stránce souvisejí a jsou nezbytné pro fungování celé provozovny. Všechny proto tvoří jediné zařízení, konkrétně zařízení 2.

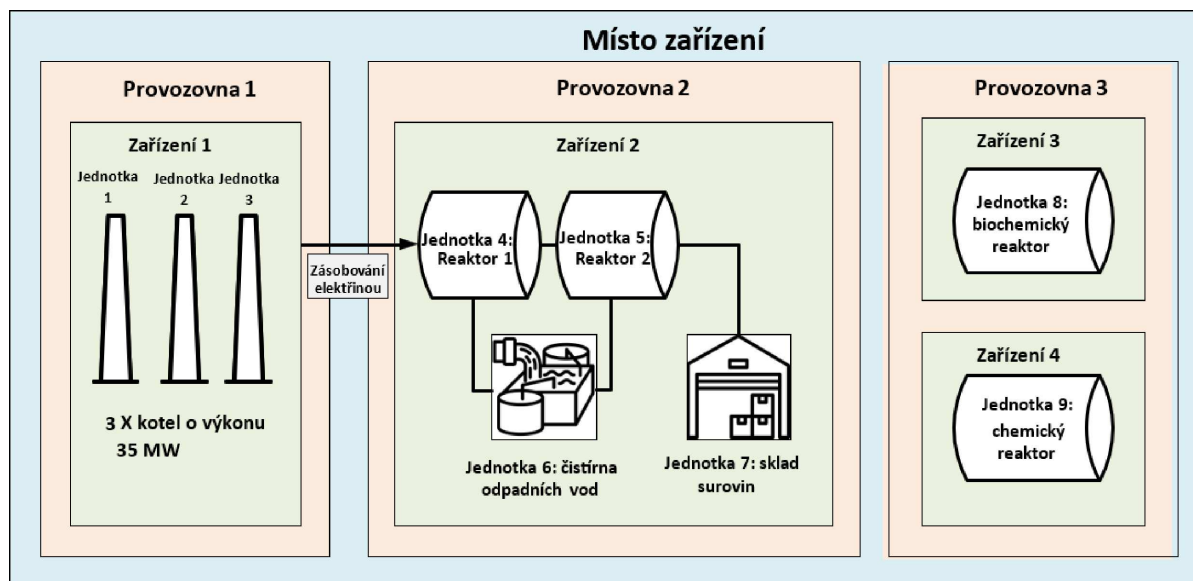
Provozovna 3, kterou vlastní společnost „Supply Ltd“, provozuje chemickou činnost spočívající ve výrobě biochemických a organických rozpouštědel. Ta se používají v provozovně 2, ale také v jiných společnostech mimo dané místo zařízení. Tato provozovna má dvě nezávislá zařízení, která spolu po technické stránce nesouvisejí a používají zcela odlišné chemické procesy. Zařízení 3 je biochemický reaktor, který produkuje biochemické rozpouštědlo; k tomuto zařízení patří jediná jednotka, a sice jednotka 8. Zařízení 4 je chemický reaktor (jednotka 9), který rafinuje organické rozpouštědlo.

Všechny tři provozovny provozované společnostmi Energy Ltd, Pharma Ltd a Supply Ltd tvoří jediné místo, protože tyto tři společnosti vykonávají činnosti se společným účelem a jejich povaha spolu souvisí – v tomto případě se jedná o výrobu léčiv.

Přestože zařízení 1 a zařízení 2 spolu po technické stránce souvisejí, provozují je dvě různé právnické osoby (Energy Ltd a Pharma Ltd). To znamená, že ačkoli by tato zařízení mohla být považována za zařízení jediné, musí být podle nařízení o portálu průmyslových emisí ohlašována jako samostatná zařízení v rámci samostatných provozoven. Podobné zásady platí i pro složitější chemické závody, které provádějí několik činností podle směrnice o průmyslových emisích.

Obrázek 5.6

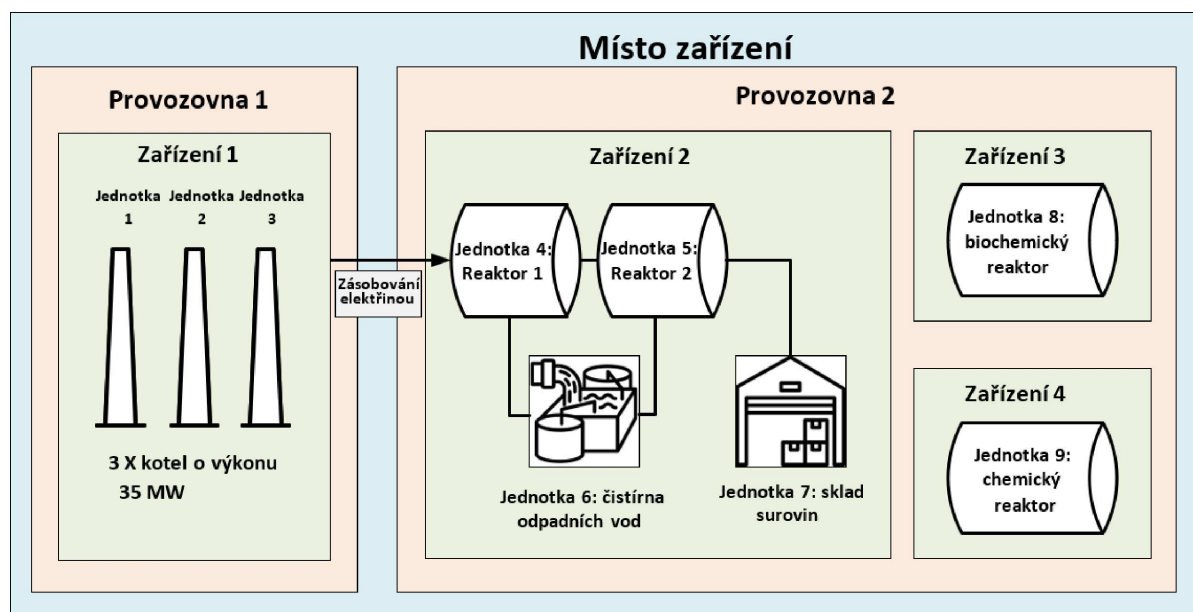
Příklad farmaceutického místa

Obrázek 5.7 ilustruje situaci popsanou na obrázku 5.6 poté, co společnost Pharma Ltd odkoupila a převzala jednotky 8 a 9 od společnosti Supply Ltd, čímž spojila provozovnu 2 a provozovnu 3 do jediné provozovny v daném místě zařízení.

Obrázek 5.7

Příklad farmaceutického místa po změně provozovatele

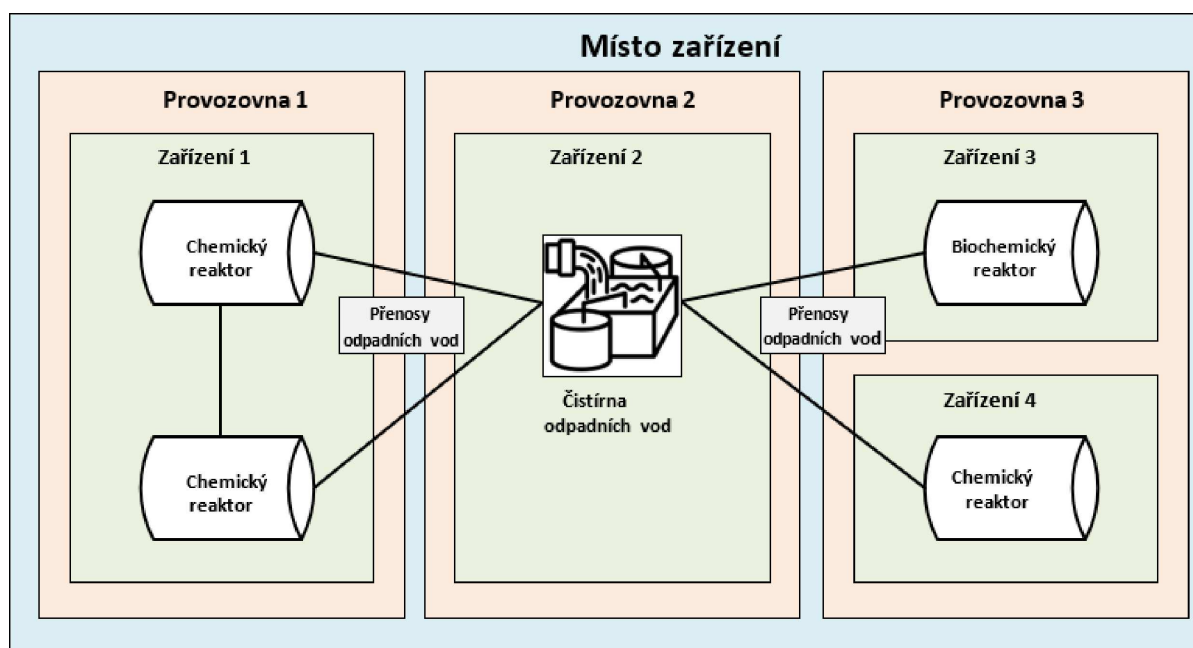
5.5 Vypouštění vody z více zařízení na stejném místě

Pokud samostatně provozovaná průmyslová čistírna odpadních vod slouží různým dalším provozovnám v daném průmyslovém místě, měla by být tato čistírna odpadních vod oddělena a vykazována jako další provozovna a zařízení. To je například případ činnosti 6.11 podle směrnice o průmyslových emisích, která je definována jako „nezávisle prováděné čištění odpadních vod, na které se nevztahuje směrnice 91/271/EHS a které jsou vypouštěny zařízením, na které se vztahuje kapitola II“. Obrázek 5.8 ilustruje tento scénář; čistírna odpadních vod má jiného provozovatele než zařízení 1, 3 a 4, a proto tvoří jednu provozovnu s jedním zařízením. V případě, že jsou překročeny prahové hodnoty znečišťujících látek uvedené v příloze II nařízení o portálu průmyslových emisí, by proto měly být ohlašovány úniky znečišťujících látek pro danou čistírnu odpadních vod. Přenosy znečišťujících látek pro ostatní zařízení by měly být ohlašovány v případě, že tato zařízení překročí prahové hodnoty uvedené v příloze II.

V nepravděpodobném scénáři, kdy by byla samostatná čistírna odpadních vod v tomto průmyslovém místě spojena s čistírnou městských odpadních vod přesahující 100 000 populačních ekvivalentů (např. činnost 6 podle nařízení o portálu průmyslových emisí), se doporučuje ji ohlásit jako samostatné zařízení, protože může fungovat samostatně. V takovém případě by měly být veškeré přenosy odpadních vod ze zařízení 1, 3 a 4 do čistírny městských odpadních vod ohlašovány jako přenosy znečišťujících látek, pokud překročí prahové hodnoty uvedené v příloze II nařízení o portálu průmyslových emisí.

Obrázek 5.8

Příklad vypouštění vody, která je upravována nezávisle provozovanou čistírnou odpadních vod, z více zařízení v témže místě zařízení

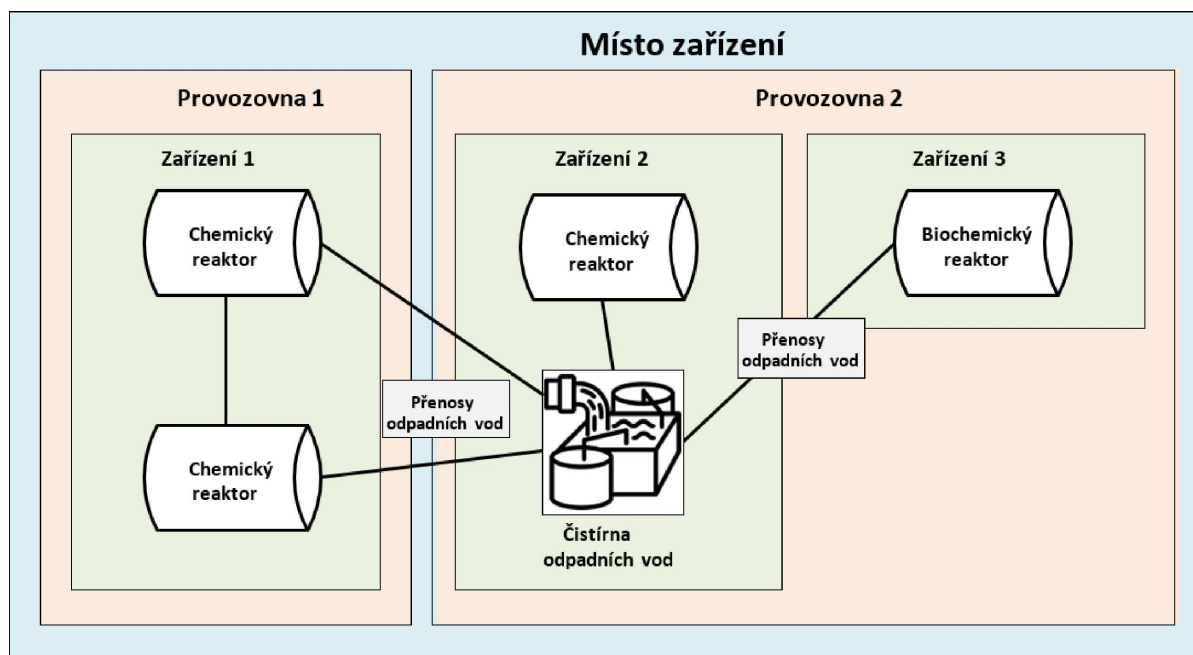

Obrázek 5.9 ilustruje případ, kdy čistírna odpadních vod není nezávislá, protože má stejného provozovatele jako ostatní technické jednotky. V tomto příkladu je technická souvislost mezi oběma technickými jednotkami v zařízení 2 považována (příslušným orgánem) za dostatečně silnou na to, aby tvořily jedno zařízení. Technická souvislost mezi chemickým reaktorem, biochemickým reaktorem a čistírnou odpadních vod však není považována za dostatečně silnou, aby mohly dohromady tvořit jedno zařízení. Přenosy odpadních vod z chemického reaktoru v zařízení 2 by se neměly ohlašovat, protože jsou považovány za přenosy v rámci lokality, za předpokladu, že čistírna odpadních vod spadá pod činnost 5.3 písm. a) v oblasti působnosti směrnice o průmyslových emisích.

To je běžnou praxí také při ohlašování činnosti 5 písm. c) v oblasti působnosti předchůdce nařízení o portálu průmyslových emisí (evropského registru úniků a přenosů znečišťujících látek – E-PRTR, zavedeného nařízením (ES) č. 166/2006), pokud je druh odpadu definován v příloze I směrnice 2008/98/ES v části D8 a D9. Na druhou stranu platí, že pokud daná čistírna odpadních vod nespadá pod činnost 5.3 písm. a) podle směrnice o průmyslových emisích nebo do působnosti částí D8 a D9, měly by být přenosy odpadních vod ze zařízení 1 a 3 ohlášeny jako přenosy znečišťujících látek. V obou případech by zařízení 2 mělo ohlásit úniky znečišťujících látek, pokud tyto úniky překročí prahové hodnoty uvedené v příloze II nařízení o portálu průmyslových emisí.

Obrázek 5.9

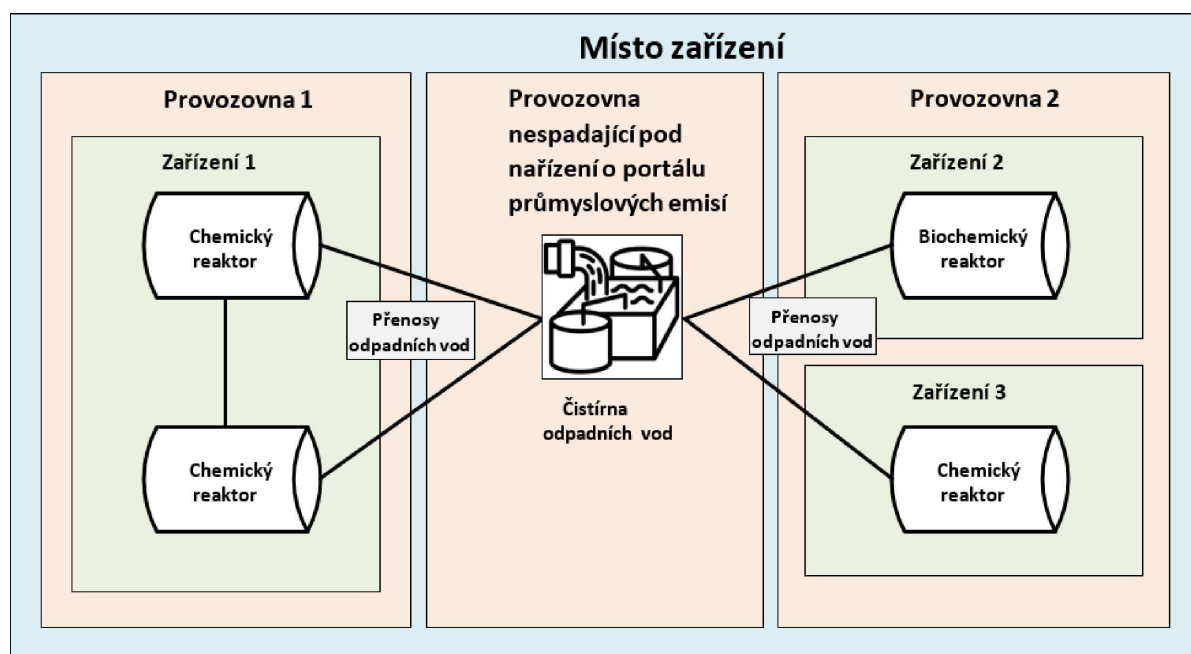
Příklad čistírny odpadních vod, která po technické stránce souvisí s jednotkou ve stejném zařízení

Obrázek 5.10 představuje scénář, kdy čistírna městských odpadních vod, která obsluhuje méně než 100 000 populačních ekvivalentů, je součástí místa zařízení (protože je funkčně propojena s ostatními jednotkami v daném místě), ale vykonává činnost, která nespadá pod směrnici o průmyslových emisích ani pod nařízení o portálu průmyslových emisí. Zařízení 1, 2 a 3 by ohlašovala své odpadní vody jako přenosy znečišťujících látek. Vypouštění znečišťujících látek do vody z čistírny odpadních vod by však nemělo být ohlašováno podle nařízení o portálu průmyslových emisí, protože tato čistírna odpadních vod nespadá do jeho působnosti.

Obrázek 5.10

Příklad vypouštění vody ze dvou zařízení do čistírny odpadních vod, která nespadá pod směrnici o průmyslových emisích ani pod nařízení o portálu průmyslových emisí a kterou provozuje nezávislý provozovatel

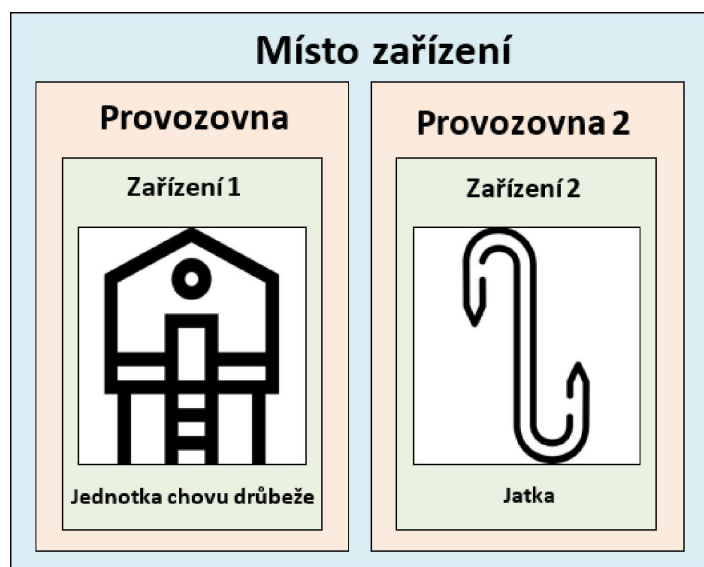

5.6 Zařízení pro intenzivní chov drůbeže nebo prasat a jatka

Jatka se často nacházejí v blízkosti intenzivních zemědělských provozů. Obrázek 5.11 ilustruje tento scénář, kdy jatka provozuje společnost „Abattoir Ltd“ a drůbežárnu společnost „Poultry Ltd“. I v případě, že jsou tyto technické jednotky úzce propojeny, byly by pro účely ohlašování podle nařízení o portálu průmyslových emisí i přesto považovány za dvě samostatné provozovny (provozovnu 1 a 2), protože mají různé provozovatele.

Obrázek 5.11

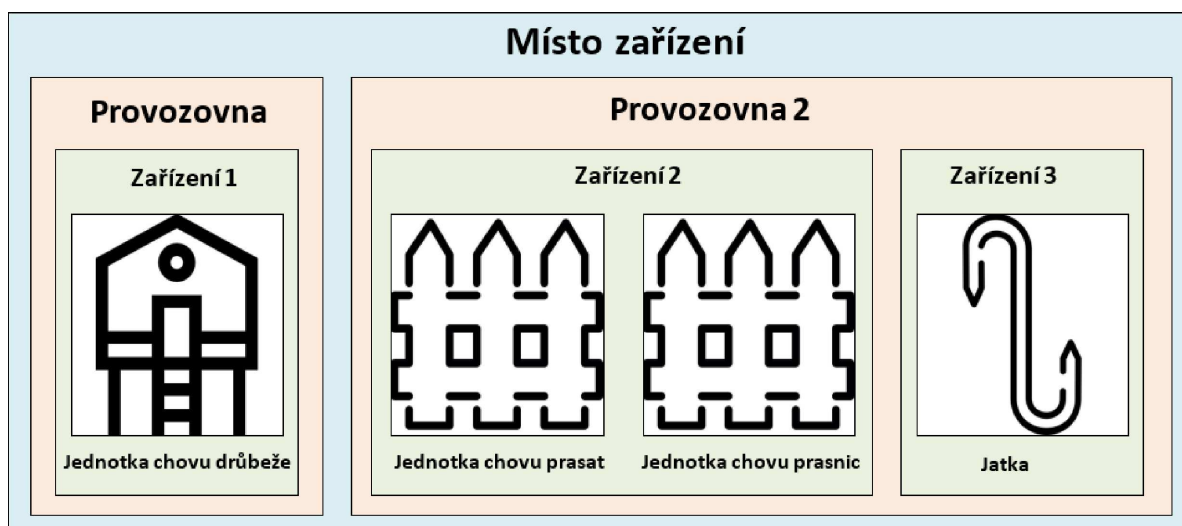
Jednoduchý příklad intenzivního chovu drůbeže a nedalekých jatek

Pokud by však společnost Abattoir Ltd zřídila a provozovala jednotku intenzivního chovu prasat a jednotku chovu prasnic v sousedství jatek, byly by tyto jednotky považovány za jednu provozovnu, jak je to znázorněno na obrázku 5.12. V této situaci by jednotky pro prasata a prasnice a jatka mohly tvořit samostatná zařízení v rámci jedné a téže provozovny v závislosti na síle technické souvislosti, kterou určí příslušný orgán.

Obrázek 5.12

Složitější příklad místa zařízení, v němž je prováděn průmyslový chov a zpracování hospodářských zvířat, s různými provozovateli

5.7 Odvětví a činnosti nespádající pod směrnici o průmyslových emisích

5.7.1 Střední spalovací zařízení

Nařízení o portálu průmyslových emisí, směrnice o průmyslových emisích a směrnice (EU) 2015/2193 (směrnice o středních spalovacích zařízeních) stanoví různé ohlašovací povinnosti. Požadavky podle nařízení o portálu průmyslových emisí se vztahují zejména na větší střední spalovací zařízení s tepelným příkonem mezi 20 MW a 50 MW, která nejsou zahrnuta v příloze I směrnice o průmyslových emisích. Tato zařízení stejně jako menší střední spalovací zařízení podléhají pravidelným ohlašovacím povinnostem podle směrnice o středních spalovacích zařízeních, které zahrnují údaje o skutečných emisích, druzích a množstvích používaných paliv a kapacitě, to vše na agregované úrovni.

Podle ohlašovací povinnosti uvedené v nařízení o portálu průmyslových emisí se větší střední spalovací zařízení (20–50 MW) tvořící jedno střední spalovací zařízení ohlašují samostatně pouze tehdy, pokud nejsou součástí zařízení podle směrnice o průmyslových emisích. Pokud se na místě nachází zařízení, které spadá do působnosti nařízení o portálu průmyslových emisí, ale **nikoli** do působnosti směrnice o průmyslových emisích, pak se střední spalovací zařízení na místě se jmenovitým tepelným příkonem 20–50 MW ohlašují jako samostatná zařízení. Viz příklad v oddíle 5.7.3, kde má povrchový důl, který nespadá do oblasti působnosti přílohy I směrnice o průmyslových emisích, jako zdroj energie střední spalovací zařízení.

Všechny jednotlivé technické jednotky středního spalovacího zařízení by měly být ohlašovány jako části zařízení v rámci daného středního spalovacího zařízení. Emise by se měly vykazovat na úrovni zařízení. Počet zařízení, která mají být ohlášena v rámci provozovny zahrnující střední spalovací zařízení podle nařízení o portálu průmyslových emisí, bude záviset na technických souvislostech popsanych v oddíle 4.3.2. Několik středních spalovacích zařízení, která dohromady tvoří zařízení se jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 50 MW, by spadalo pod činnost 1.1 podle směrnice o průmyslových emisích a měla by být ohlašována jako zařízení a nikoli jako střední spalovací zařízení.

Při ohlašování do Unijního registru průmyslových míst se střední spalovací zařízení sdílející společný komín považují za část zařízení. Podle směrnice o středních spalovacích zařízeních se spalovací zařízení agregují, pokud jsou napojena na společný komín nebo pokud by „s přihlédnutím k technickým a ekonomickým faktorům odpadní plyny z těchto středních spalovacích zařízení podle posouzení příslušného orgánu mohly být odváděny společným komínem“, jak je uvedeno v článku 4 směrnice o středních spalovacích zařízeních. Tento přístup se do jisté míry shoduje s definicí a ohlašováním částí velkých spalovacích zařízení, je však třeba upozornit na rozdílné prahové hodnoty kapacity, které definují jednotlivé činnosti (tj. 20–50 MW nebo nad 50 MW tepelného příkonu). Směrnice o středních spalovacích zařízeních neobsahuje žádnou definici „zařízení“; definice provozovatele je však stejná jako v nařízení o portálu průmyslových emisí. Povinnosti provozovatele, které se v tomto dokumentu používají pro určení rozsahu provozovny, by se proto měly používat pro vymezení provozoven, a proto budou definovat zařízení v provozovnách.

Pro ohlašování podle nařízení o portálu průmyslových emisí bude u středních spalovacích zařízení obvykle existovat jednoznačný vztah mezi provozovnou a zařízením. Střední spalovací zařízení však může mít pro účely ohlašování do Unijního registru průmyslových míst více částí zařízení.

5.7.2 Podpovrchová těžba a související činnosti včetně těžby ropy nebo plynu na moři nebo na souši (v případě, že nejsou zahrnuty v příloze I směrnice o průmyslových emisích)

Tato kapitola pokynů je určena pro zařízení, na která se nevztahuje činnost 3.6 podle směrnice o průmyslových emisích.

V případě hlubinných dolů a souvisejících činností bude obvykle existovat jednoznačný vztah mezi provozovnou a zařízením založeným na provozovateli. Možnou výjimkou by mohla být situace, kdy by se v těsné blízkosti nacházelo více dolů, například na různé materiály, a tyto doly by provozovala stejná společnost. Vzhledem k tomu, že by mezi oběma těmito doly neexistovala žádná technická souvislost, bylo by možno v této situaci mít za to, že se jedná o jednu provozovnu, která zahrnuje dvě zařízení.

V případě prací týkajících se ropy a plynu obvykle existuje jednoznačný vztah mezi provozovnou a zařízením. Jedno ropné a plynové pole s mnoha vrty nebo plošinami provozovanými stejnou společností by mělo být klasifikováno jako jedno zařízení. To platí za předpokladu, že existuje technická souvislost, při níž dané vrty: i) sdílejí infrastrukturu (např. potrubí, zpracovatelská zařízení, skladovací nádrže, systémy spalování); ii) fungují jako jedna jednotka pod stejným provozovatelem a iii) jsou na sobě funkčně závislé (tj. provoz jednoho vrtu ovlivňuje emisní profil druhého). Pokud existuje více provozovatelů, má se za to, že jedno místo zařízení vymezené daným ropným a plynovým polem obsahuje více provozoven. Pokud však mezi jednotlivými vrty neexistuje žádná technická souvislost, lze je považovat za různá zařízení. Existenci technické souvislosti musí jako vždy určit příslušný orgán.

5.7.3 Povrchová těžba a těžba v lomech (v případě, že není zahrnuta v příloze I směrnice o průmyslových emisích a je-li rozsah oblasti, v níž těžební práce skutečně probíhají, 25 hektarů)

Tento pokyn se týká zařízení, která nespádají pod činnost 3.6 podle směrnice o průmyslových emisích.

V případě těžebních a jiných činností obvykle existuje jednoznačný vztah mezi provozovnou a zařízením. Výjimkou je případ, kdy má provozovna více než jednu čelbu, na níž jsou těženy různé druhy materiálů, nebo kdy provozovna původně zahrnovala jednu oblast těžby určitého nerostu (např. lom) a jinou oblast těžby jiného nerostu. Je třeba vzít na vědomí, že nová činnost 3.6 podle směrnice o průmyslových emisích je definována jako „těžba, včetně úpravy (operace, jako je například rozmělnění, kontrola velikosti, obohacování a zušlechťování), následujících rud na místě v průmyslovém měřítku: bauxitu, chromu, kobaltu, mědi, zlata, železa, olova, lithia, manganu, niklu, palladia, platiny, cínu, wolframu a zinku“. Pokud příslušné orgány vypracují soubor kritérií pro určení rozsahu a hranic zařízení pro činnost 3.6 podle směrnice o průmyslových emisích, která lze použít pro podpovrchovou a povrchovou těžbu, jež není součástí přílohy I, lze tato kritéria v zájmu konzistentnosti použít i pro doly, které nespadají do působnosti směrnice o průmyslových emisích.

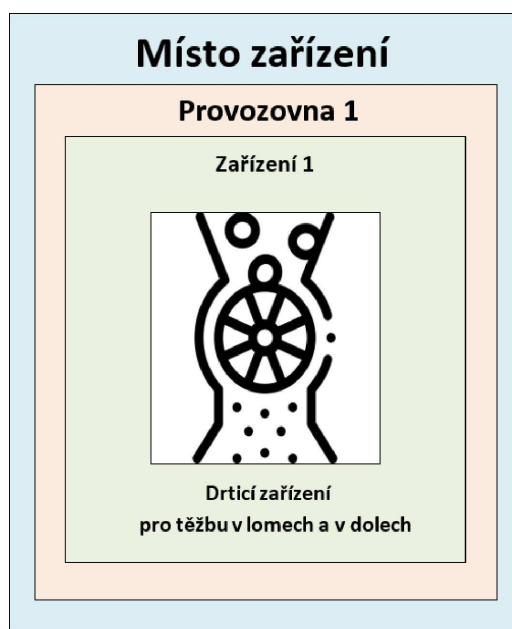
Činnosti při typickém provozu lomu zahrnují uvolňování horniny vrtáním a odstřelováním. Lom je zařízením podle nařízení o portálu průmyslových emisí a jeho hlavní činností je povrchová těžba a těžba v lomech (v případě, že není zahrnuta v příloze I směrnice o průmyslových emisích), tj. spadá pod činnost 5 podle nařízení o portálu průmyslových emisí. Na místě zařízení se často nachází drtírna, který může být stacionární nebo mobilní. Stacionární drtírna by byla považována za součást zařízení a její emise by musely být ohlašovány (viz obrázek 5.13).

Kromě toho může být na místě k dispozici i zdroj energie, například spalovací jednotka, která dodává energii pro různé činnosti v dané provozovně. Pokud by toto spalovací zařízení splňovalo podmínky pro činnost podle nařízení o portálu průmyslových emisí (např. střední spalovací zařízení), bylo by považováno za samostatné zařízení podle nařízení o portálu průmyslových emisí⁽¹⁵⁾ (jak je znázorněno na obrázku 5.14).

Pokud by elektrárnu provozoval jiný provozovatel, tvořila by samozřejmě druhou provozovnu s jedním zařízením. Pokud by elektrárna přesahovala 50 MW, byla by klasifikována jako činnost 1.1 (*Spalování paliv v zařízeních o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW nebo více*). Pokud by však elektrárna nedosahovala 20 MW, nespadala by do působnosti nařízení o portálu průmyslových emisí.

Obrázek 5.13

Schématický diagram typického provozu v lomu

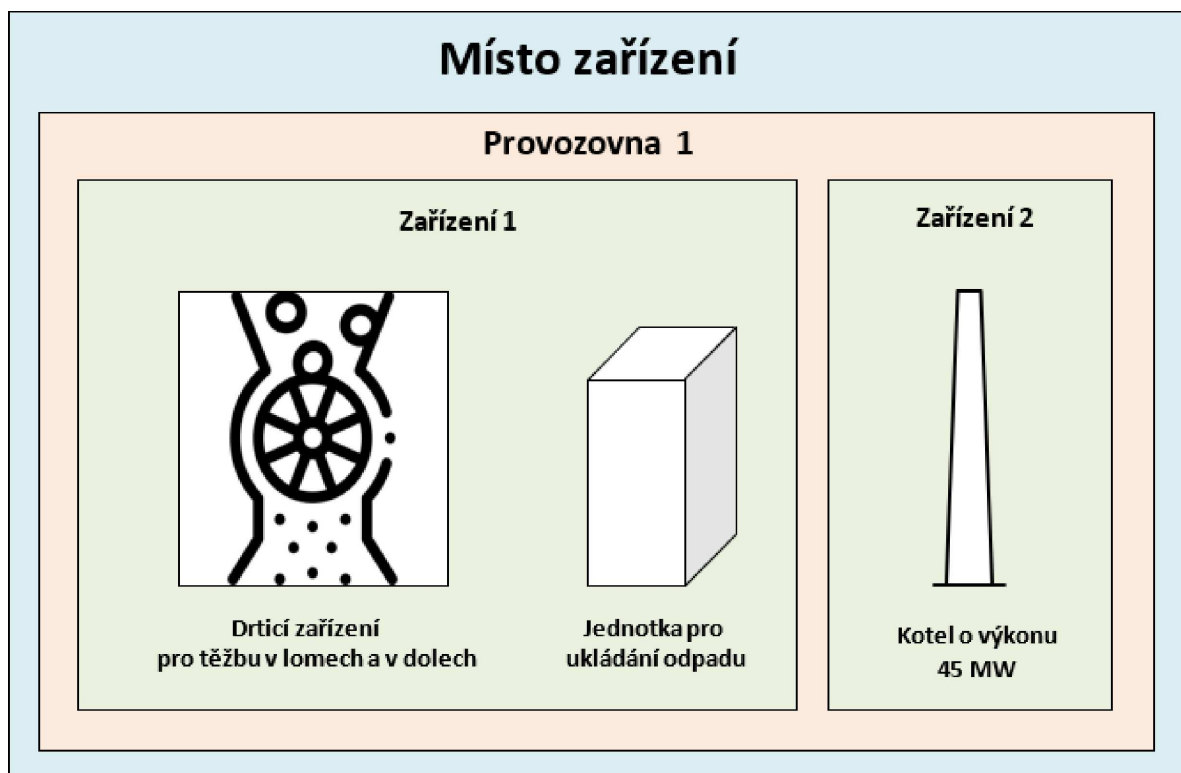
* Ikona na obrázku 5.13 je určena pouze pro ilustrační účely.

⁽¹⁵⁾ Střední spalovací zařízení ohlašovaná podle nařízení o portálu průmyslových emisí jsou definována jako „činnosti uvedené v článku 2 směrnice (EU) 2015/2193 (v případě, že nejsou zahrnuty v příloze I směrnice 2010/75/EU), [...] se jmenovitým tepelným příkonem alespoň 20 MW a nižším než 50 MW“. Střední spalovací zařízení nepodléhají ohlašovací povinnosti, pokud jsou součástí přílohy I směrnice o průmyslových emisích. Pokud jsou však zdrojem energie pro činnost, která nespadá pod směrnici o průmyslových emisích (jako je tomu v oddíle 5.7.3), měla by být jako taková ohlašována v případě, že mají jmenovitý tepelný příkon 20–50 MW.

Součástí místa zařízení může být také skládka odpadu, který není nebezpečný, pro shromažďování odpadu z různých činností na daném místě (viz obrázek 5.14), nejedná se však o činnost podle nařízení o portálu průmyslových emisí, a proto není považována za samostatné zařízení. Pokud by však tato skládka odpadu sloužila ke shromažďování nebezpečných odpadních materiálů, např. odpadních olejů, a měla by kapacitu 50 nebo více tun, spadala by pod činnost 5.5 podle směrnice o průmyslových emisích a tvořila by samostatné zařízení pro účely ohlašování podle nařízení o portálu průmyslových emisí, ledaže by spadala do oblasti působnosti směrnice 2006/21/ES o nakládání s odpady z těžebního průmyslu.

Obrázek 5.14

Schéma typického lomu s elektrárnou a skládkou odpadu, který není nebezpečný

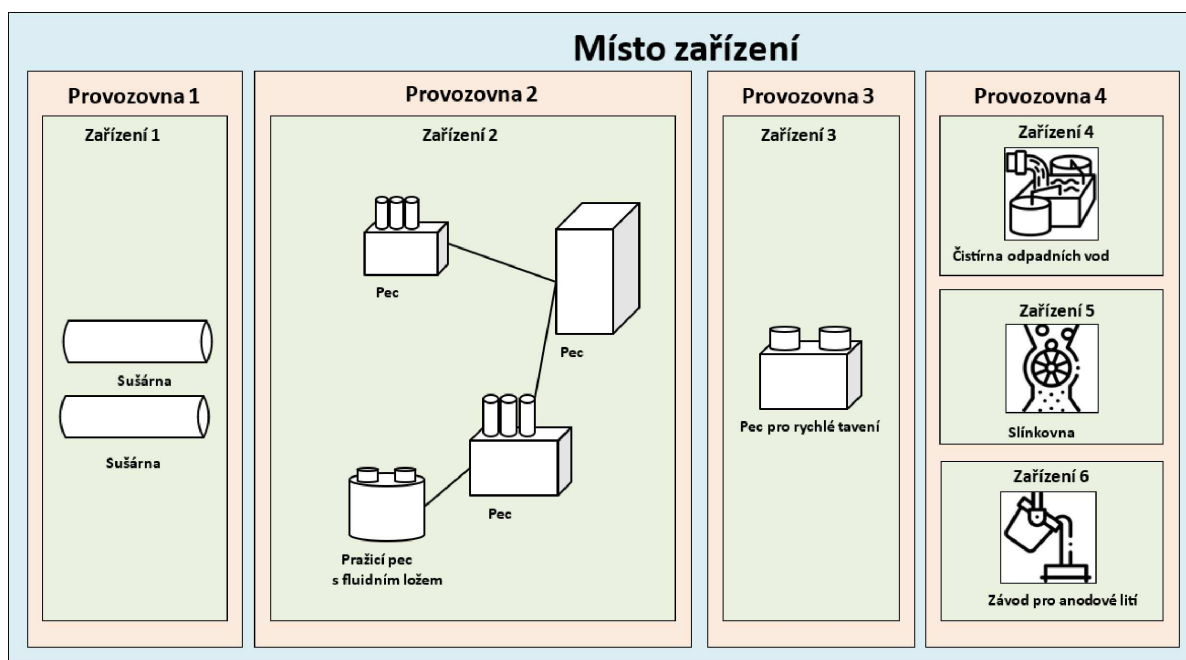

Obrázek 5.15 znázorňuje komplexní provoz povrchové těžby, v němž působí čtyři různí provozovatelé, a jsou zde tedy čtyři provozovny. Provozovna 1 se skládá ze dvou technických jednotek tvořících jedno zařízení, které provozuje „společnost A“. Provozovna 2 zahrnuje čtyři jednotky, které spolu po technické stránce souvisejí a které provozuje „společnost B“. Provozovna 3 má jednu nezávisle provozovanou technickou jednotku, kterou řídí „společnost C“. Provozovna 4 má tři zařízení (přičemž jednotky spolu po technické stránce nesouvisejí), která provozuje „společnost D“.

Kromě toho mohou být na místě zařízení používána různá mobilní zařízení, která vyvíjejí činnost v různých provozovnách a v různých časech. Jelikož se však jedná o mobilní jednotky, neměly by být jejich emise zahrnuty do ohlašování pro žádné konkrétní zařízení.

Obrázek 5.15

Příklad komplexní povrchové těžby

5.7.4 Čistírny městských odpadních vod (o kapacitě 100 000 populačních ekvivalentů nebo vyšší)

U čistíren městských odpadních vod zpravidla existuje jednoznačný vztah mezi provozovnou a zařízením. Stejná společnost by však mohla provozovat samostatnou, ale související činnost nakládání s odpady, pokud by přijímala a zpracovávala kaly nebo průsakovou vodu ze skládek, a tato činnost by probíhala ve stejné provozovně. V tomto případě by se v dané provozovně nacházela dvě nebo více zařízení.

Pokud provozovatel průmyslového zařízení vlastní čistírnu městských odpadních vod (nebo pokud by jeho čistírna odpadních vod plnila zároveň funkci čistírny městských odpadních vod), doporučuje se ohlašovat tuto situaci jako dvě různá zařízení. Průmyslové zařízení by pak mělo ohlásit nepřímý únik (přenos znečišťující látky) do čistírny městských odpadních vod (pokud by byl tento přenos vyšší než prahové hodnoty stanovené v příloze II nařízení o portálu průmyslových emisí).

5.7.5 Akvakultura založená na výkrmu s roční produkční kapacitou vyšší než 500 tun

Pro definici provozoven platí stejná zásada, která byla použita při ohlašování podle nařízení o E-PRTR (viz oddíl 4.2). Zařízení pro akvakulturu mají obvykle několik nádrží, náhonů nebo tanků spravovaných stejným provozovatelem. Aby bylo možno tato zařízení považovat za stejnou provozovnu, předpokládá se, že mezi nimi musí existovat určitá zeměpisná blízkost. Může jít například o několik kletcí umístěných v zátce u stejného ostrova, pokud patří stejnému provozovateli. Klece na různých oddělených místech podél pobřeží různých malých ostrovů tvořících souostroví, které jsou sdruženy do jediného místa, by byly rovněž považovány za stejnou provozovnu, pokud by měly stejného provozovatele.

Při definování této činnosti se prahová hodnota kapacity vztahuje na úroveň zařízení. Proto je třeba při určování počtu zařízení v rámci jedné provozovny dbát na to, aby nedošlo k nechtěnému poklesu kapacity zařízení pod prahovou hodnotu stanovenou v příloze I nařízení o portálu průmyslových emisí. Proto je důležitá definice „technické souvislosti“ (viz oddíl 4.1). Technická souvislost v provozovně mořské akvakultury znamená, že více kletcí, nádrží nebo jednotek je fyzicky nebo funkčně propojeno například prostřednictvím společné infrastruktury (krmení, vodní systémy, monitorování) nebo logistiky (například centrální místo pro skladování krmiva, manipulaci s chemikáliemi, odlov a odstraňování odpadu) a jsou řízeny jako jedna výrobní operace.

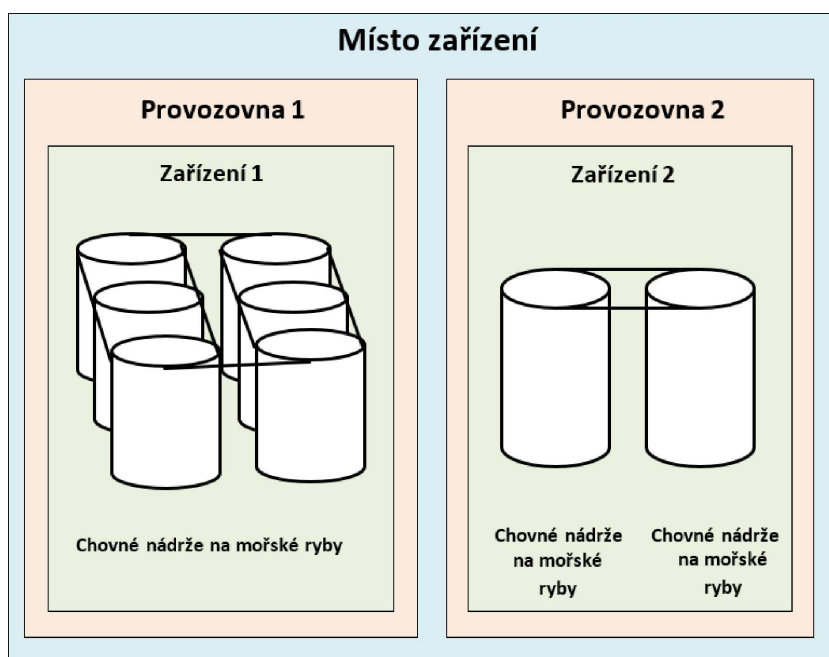
Ačkoli různé vodní druhy mohou z hlediska životního prostředí vzbuzovat různé obavy, jejich přítomnost sama o sobě není pádným důvodem pro rozdělení těžby provozovny na více zařízení, protože popis této činnosti nesouvisí s druhy. V rámci dané činnosti v oblasti akvakultury se mohou vyskytnout případy, kdy jedna společnost vlastní sadu nádrží, ale některé nádrže (dočasně) sdílí s jinou společností/provozovatelem. V tomto případě by se tato sada nádrží měla považovat za jednu provozovnu na základě vlastnictví nádrží. Vlastník by byl odpovědný za ohlašování všech emisí ode všech provozovatelů, kteří používají jeho nádrže (nádrže). Je třeba si uvědomit, že použití pojmu „vlastník“ v této souvislosti je

výjimkou z obecného používání pojmu „provozovatel“ v celých těchto pokynech. V situaci, kdy příslušný orgán rozhodne o kvantifikaci úniků jménem provozovatele, jako je tomu podle čl. 6 odst. 9 nařízení o portálu průmyslových emisí, nebude nutné, aby to provozovatelé prováděli sami a ohlašovali to svým orgánům.

Obrázek 5.16 představuje scénář, kdy každý ze dvou provozovatelů spravuje farmu s různým počtem jednotlivých nádrží pro ryby. Tyto nádrže jsou zpravidla spojeny dohromady, čímž vzniká technická souvislost, která se v akvakultuře označuje jako farma. Naproti tomu obrázek 5.17 znázorňuje poněkud odlišný scénář, kdy zařízení 1 a zařízení 2 vlastní stejná společnost, ale mohou v nich být umístěny ryby patřící jiným společnostem. Jak bylo vysvětleno výše, tato zařízení patří na základě vlastnictví k jedné provozovně (provozovna 1). Obrázek 5.17 zahrnuje kromě toho velkou nádrž provozovanou jinou společností, které představuje samostatnou provozovnu.

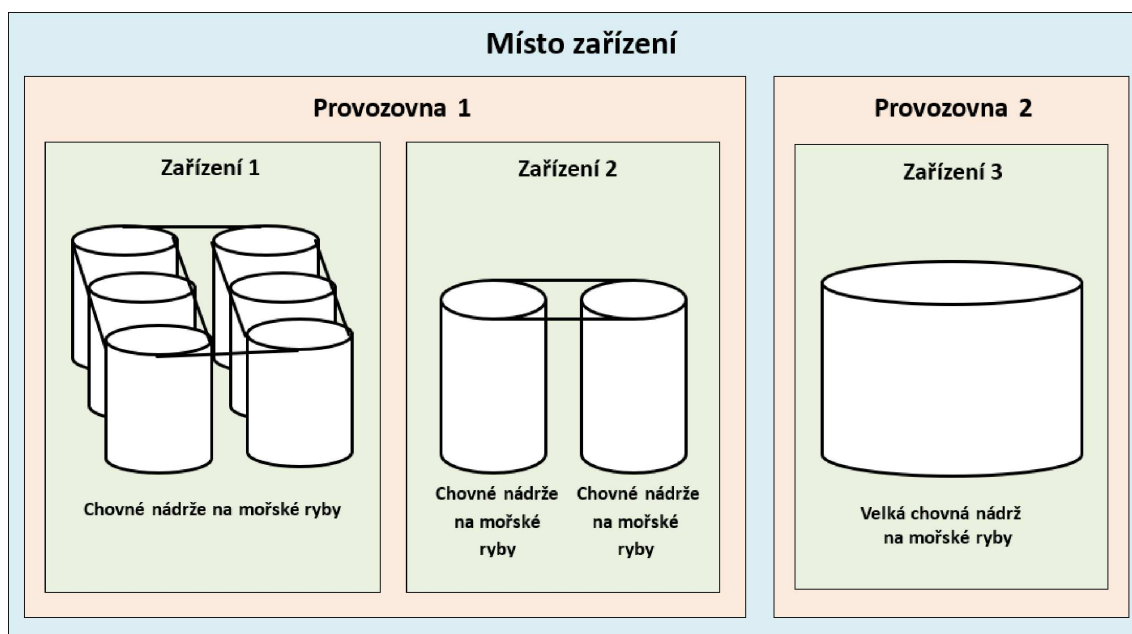
Obrázek 5.16

Příklad mořské rybí farmy se dvěma provozovateli

Obrázek 5.17

Příklad mořské rybí farmy s více než jedním provozovatelem

5.7.6 Zařízení na stavbu a/nebo demontáž lodí a nátěr lodí nebo odstraňování nátěru z lodí o kapacitě pro lodě délky 100 m nebo více

Tato činnost (činnost 8 podle nařízení o portálu průmyslových emisí) zahrnuje velmi odlišné procesy (tj. stavbu, demontáž, nátěr nebo odstraňování nátěru). Ve většině případů bude zařízení provádět pouze jeden z těchto procesů. Výsledkem je obvykle jednoznačný vztah mezi provozovnou a zařízením pro tuto činnost. Velmi rozsáhlý komplex ve vlastnictví stejného provozovatele by však mohl mít různé oddíly určené pro tyto jednotlivé činnosti (například jeden oddíl pro stavbu lodí a druhý pro jejich nátěr; oba tyto oddíly pro lodě o délce 100 m a více). V tomto případě je třeba v dané provozovně ohlásit dvě zařízení, protože mají odlišné dopady na životní prostředí a příslušné procesy spolu nesouvisí.

5.7.7 Elektrolyza vody pro výrobu vodíku v průmyslovém měřítku – zařízení, která nespádají do oblasti působnosti přílohy I směrnice o průmyslových emisích

Tato činnost se vztahuje na zařízení provádějící elektrolyzu vody, která nespádá pod činnost 6.6 podle směrnice o průmyslových emisích (definovanou jako „elektrolyza vody pro výrobu vodíku při výrobní kapacitě větší než 50 tun za den“). Příslušné orgány by měly pro definici těchto zařízení použít stejná kritéria jako u zařízení v rámci činnosti 6.6. Důvodem je skutečnost, že se jedná o stejnou činnost, ale s různými prahovými hodnotami kapacity.

6. ZÁVĚR

Tyto pokyny poskytují podrobné informace o tom, jak by měli ohlašovatelé údaje určovat a ohlašovat místa zařízení, provozovny a zařízení podle nařízení o portálu průmyslových emisí. Dokument zdůrazňuje hierarchickou strukturu ohlašování vyžadovanou v nařízení o portálu průmyslových emisí a ve směrnici o průmyslových emisích, která vychází z nařízení INSPIRE a jejímž cílem je usnadnit integraci prostorových a environmentálních dat pro tvorbu politik.

V pokynech jsou vysvětleny rozdíly a vztahy mezi místy zařízení, provozovnami a zařízeními včetně kritérií pro identifikaci technických jednotek, stacionárních zařízení a přímo souvisejících činností. Popsány jsou také složité situace při určování toho, kdy by mělo být více zařízení považováno za součást jedné provozovny, a to na základě technických souvislostí a vztahů provozní závislosti.

Z analýzy datového souboru Unijního registru průmyslových míst z roku 2022 vyplývá, že mezi většinou provozoven a zařízení existuje jednoznačný vztah, přičemž lze najít určité rozdíly mezi jednotlivými členskými státy.

V komplikovanějších situacích bude třeba provést individuální posouzení a případně i konzultaci s autory povolení u příslušného orgánu, s EEA nebo s Komisí. Na kontaktní místo EEA pro průmysl se lze obracet na adrese industry.helpdesk@eea.europa.eu.